

Per molts anys *Guillem!*

Actualitat:

> Joan Margall, nou alcalde de Torroella de Montgrí - l'Estartit

Entrevista a:

> **Joan Fuster**
Home d'arts

Entitats:

> **CTTT**
Club Tennis Taula Torroella
> **Fundació Mascort**

Cultura:

> La plana: arbres en el record

Actualitat:

> El 27è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

CRÈDITS

Edita: Ajuntament de Torroella de Montgrí-l'Estartit

Coordinació: Sònia Cebrián

Disseny gràfic i maquetació: David Font (Comunicació Visual)

Adreça: plaça de la Vila, 1
17257 Torroella de Montgrí

Impressió: Norprint / Dipòsit legal: GI-228-93. Tirada: 3.600 exemplars

Consell de redacció:

Jordi Artalejo (LEI), Jordi Bellapart (UPM), Joan Radresa (ERC), Josep Morraja (CiU), Jordi Reynolds, Josep Pujol i Jordi Gamero.

Els articles:

Tots ells són responsabilitat de les persones que els signen. No representen necessàriament els punts de vista municipals o dels responsables d'edició de la revista.

La informació municipal és extreta de les actes municipals o facilitada pels responsables dels serveis.

SUMARI

- 3 EDITORIAL**
"El Guillem" celebra el seu 25è aniversari
- 4 ACTUALITAT**
Joan Margall i Sastre, proclamat nou alcalde de Torroella de Montgrí-l'Estartit
- 6 ENTREVISTA**
Joan Fuster
Home d'arts
- 8 UN COP D'ULL**
Recull d'imatges d'algunes de les activitats que s'han fet al municipi durant aquest darrer semestre
- 10 ENTITATS**
  - > Club Tennis Taula Torroella
  - > Fundació Mascort
- 12 CULTURA**
La plana: arbres en el record

14

DOSSIER CENTRAL

Per molts anys Guillem!

EL REFRANYER:

EL SOL JA NO TÉ SAGETES (fragment)

L'estiu se'n va de puntetes
saludant pellers i pletes,
alçant amb la mà el decor
de son mantell de brins d'or.

Josep Carner

- 24 INFORMACIÓ MUNICIPAL**
  - > Els escolars apadrinen monuments.
  - > Posem en marxa un pioner sistema a tot l'Estat per reduir la incrustació de la calç a les canonades i instal·lacions particulars.
  - > Entra en servei la nova Biblioteca Municipal Pere Blasi.
  - > La recollida orgànica, un gran gest per al medi ambient.
  - > L'Ajuntament promou un pla per eradicar les plantes invasores al Baix Ter.
  - > La temporada turística arrenca amb importants millores en el servei de platges.
  - > L'Ajuntament extrema les mesures per prevenir incendis forestals al massís del Montgrí.
- 34 ACTUALITAT**
El 27è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí
- 35 L'ÀLBUM**
Records d'escola

Joan Margall i Sastre, proclamat nou alcalde de Torroella de Montgrí-l'Estartit

El Ple de constitució del nou Ajuntament, celebrat el passat 16 de juny de 2007, va proclamar alcalde Joan Margall i Sastre, candidat de la llista d'UPM. La seva elecció va comptar amb el suport dels tres regidors d'ERC, de manera que Margall va rebre 9 dels 17 vots del nou plenari i va aconseguir la majoria suficient per proclamar-se alcalde. D'altra banda, els 6 regidors de CiU van votar el seu cap de llista, Carles Negre, mentre que els dos de l'Estartit Independent (LEI) van votar en blanc.

Resultat de les eleccions municipals del 27 de maig de 2007

Grup	Vots	%	Regidors
CiU	1.482	32,27	6
UPM	1.464	31,88	6
ERC	754	16,42	3
LEI	648	14,11	2
PP	142	3,09	-
Electors			4.490
Participació			66 %

L'elecció de Margall ha estat fruit del pacte per a la governabilitat de Torroella de Montgrí-l'Estartit 2007-2011 subscrit entre UPM i ERC, que comporta, entre d'altres aspectes, que Josep Maria Rufí, cap de llista d'ERC, sigui el primer tinent d'alcalde.

El Ple extraordinari per constituir la nova corporació sorgida de les

eleccions municipals es va celebrar el 16 de juny a l'auditori de Can Quintana, actual Saló de Plens, que estava ple de gom a gom. La sessió va començar, com determina la llei, amb la formació de la mesa d'edat, que integraven les regidores Cati Matas (regidora de més edat) i Maria Ferrer (regidora més jove). Posteriorment, la resta de regidors van prometre o jurar el seu càrrec.

Després de donar per constituït el nou Ajuntament, es va procedir a l'elecció de l'alcalde, en la qual va sortir proclamat Joan Margall, que va rebre la simbòlica vara de mans de l'anterior alcalde, Carles Negre. La sessió plenària es va cloure amb els parlaments dels portaveus dels grups municipals.

El nou plenari passa de 13 a 17 regidors

El nou consistori municipal està integrat per 17 regidors, 4 més que en els anteriors mandats. Aquest increment està motivat pel fet que la població censada del nostre municipi ha superat els 10.000 habitants, xifra a partir de la qual es determina aquest nombre de regidors.

Els regidors electes, en funció d'aquest repartiment, van ser els que llista el següent quadre.

Regidors electes

Joan Margall i Sastre (alcalde) (UPM-PM)
Benet Amat i Puig (UPM-PM)
Maria Ferrer Flórez (UPM-PM)
Caterina Matas i Mercader (UPM-PM)
Ramon Moreno i Aranda (UPM-PM)
Joan Puig i Cayuela (UPM-PM)
Josep M. Rufí i Pagès (ERC)
Josep M. Surroca i Sens (ERC)
M. Dolors Bassa i Coll (ERC)

Victoriano Darné i Gómez (CiU)
M. Estela Jiménez i Reina (CiU)
Cristina Mascarreras i Sabrià (CiU)
Carles Negre i Clos (CiU)
Francesc Puig i Bagué (CiU)
Joan Ribas i Xargay (CiU)
Eduard Vila i Jaime (LEI)
Genís Dalmau i Burguès (LEI)

Formen el govern municipal els regidors d'UPM i ERC, i el regidor Genís Dalmau (LEI).

El nou govern municipal crea 5 grans àrees de treball

La nova organització municipal de l'Ajuntament respondrà a una estructura de 5 grans àrees funcionals i té com a objectiu adaptar-se a les necessitats derivades de l'increment de regidors d'aquest mandat (hem passat de 13 a 17).

Amb aquest fet, es vol aconseguir la millor i més eficient coordinació de l'acció de govern. Cadascun d'aquests àmbits està presidit per un regidor i inclouen diferents regidories.

L'equip de govern, a més, ha incorporat Genís Dalmau com a regidor amb delegació específica arran de l'acord de mandat subscrit amb L'Estartit Independent (LEI).

Tot i que aritmèticament no era necessari el seu suport per aconseguir la majoria suficient per governar, UPM i ERC han entès que cal comptar amb la implicació de LEI per afrontar amb el màxim consens els grans reptes previstos per a aquesta nova etapa, entre els quals hi ha la posada en marxa de l'Entitat Municipal Descentralitzada (EMD) de l'Estartit.

D'altra banda, Eduard Vila ha estat nomenat president del Consell Municipal de l'Estartit, com a cap de la llista més votada en l'àmbit electoral de l'Estartit.

Gestió interna	Territori	Serveis a les Persones	Dinamització Econòmica i Acció Social	Dinamització cultural
Hisenda i Secretaria Joan Margall	Medi Ambient i Neteja Maria Ferrer	Educació Benet Amat	Acció Social Dolors Bassa	Cultura J.M. Rufí
Recursos Humans i Serveis Municipals Joan Puig	Urbanisme, Habitatge i Paisatge Urbà Cati Matas	Esports Benet Amat	Promoció Econòmica Dolors Bassa	Can Quintana J.M. Rufí Joan Margall
Seguretat Ciutadana i UOM Ramon Moreno	Món Rural Joan Margall	Salut Maria Ferrer	Comerç Josep M. Surroca	Activ. Culturals i Festes Josep M. Surroca
Participació i Comunicació Joan Margall Josep M. Rufí			Turisme Genís Dalmau	Joventut Josep M. Rufí

Composició de la Junta de Govern Local

Joan Margall i Sastre (UPM) - Alcalde

Josep M. Rufí i Pagès (ERC) - Primer tinent d'alcalde

Cati Matas i Mercader (UPM) - Segona tinent d'alcalde

M. Dolors Bassa i Coll (ERC) - Tercera tinent d'alcalde

Joan Puig i Cayuela (UPM) - Quart tinent d'alcalde

Benet Amat i Puig (UPM) - Cinquè tinent d'alcalde

Genís Dalmau i Burgués (LEI)

També poden assistir a les seves sessions els altres regidors delegats, així com el president del Consell Municipal de l'Estartit, el Sr. Eduard Vila i Jaime.

L'Alcaldia podrà convidar-hi, com a oient, el cap de llista de l'altre grup que ha obtingut representació a l'Ajuntament: **Carles Negre i Clos (CiU)**

Comissions informatives

El nou equip de govern ha creat 5 comissions informatives, que coincideixen amb els 5 grans àmbits en què s'ha estructurat l'organigrama municipal. A aquestes comissions correspon l'estudi i el dictamen previs dels assumptes que s'han de sotmetre a la decisió de Ple o de la Junta de Govern Local, quan actui per delegació del Ple. També poden intervenir en relació amb els assumptes que s'han de sotmetre a la Junta de Govern Local quan aquest òrgan els demani dictamen.

Comissió informativa del Territori

Atribucions: Urbanisme, Habitatge, Paisatge Urbà, Medi Ambient, Neteja Viària i Món Rural.
Presidència: Caterina Matas i Mercader
Vicepresidència: Maria Ferrer i Florez

Comissió informativa de Serveis a les Persones

Atribucions: Ensenyament, Esports i Salut.
Presidència: Benet Amat i Puig
Vicepresidència: Maria Ferrer i Florez

Comissió informativa de Dinamització Econòmica, Acció Social i Ciutadania

Atribucions: Acció Social i Ciutadania, Comerç, Turisme i Promoció Econòmica.
Presidència: M. Dolors Bassa i Coll
Vicepresidència: Genís Dalmau i Burgués

Comissió informativa de Dinamització Cultural

Atribucions: Can Quintana, Activitats Culturals i Entitats i Joventut.
Presidència: Josep M. Rufí i Pagès
Vicepresidència: Joan Margall i Sastre

Comissió informativa de Gestió Interna

Atribucions: Hisenda, Participació Ciutadana, Comunicació, Recursos Humans, Serveis Municipals, Seguretat Ciutadana i UOM.
Presidència: Joan Margall i Sastre
Vicepresidència: Joan Puig i Cayuela

Joan Fuster

Home d'arts

El que estima el que fa s'hi posa tot ell a fer-ho; el seu sentiment, la seva personalitat trasllueix en l'obra feta. S'ha d'estimar el que un fa; si no val més plegar veles i dedicar-te a una altra cosa, tan aviat com puguis. Jo estimo el que faig.

En Joan Fuster Gimpere és un dels pintors més emblemàtics de Torroella. Encara que la seva professió va ser la de paleta, ell sempre s'ha considerat un home d'arts. Pintor, escultor, músic, poeta, fabulista. Retirat de la seva activitat de paleta des de fa molts anys, les arts, especialment la pintura, han estat la seva passió de la qual no pensa jubilar-se mai.

Escriu

Jordi Bellapart

Col·laborador d'*El Montgrí*

Joan, et sents un home privilegiat?

Home, dir que em sento privilegiat seria una mica ampul·lós. Ara, si es mira des del punt de vista que el mes de gener passat vaig fer els noranta anys i les activitats que porto a terme a aquesta edat, doncs sí, podríem dir que sóc un home privilegiat.

I un home jubilat?

No. Això de la jubilació jo no ho prendré fins que em tanquin a la caixa, aleshores ho seré *in eternum*, jubilat per sempre. Però en tant que em quedi un alè de vida i sigui valent per fer el que faig, continuaré amb la meva tasca. Jo sempre dic que he de morir al peu del canó: pintant, tocant el violí, fent una

petita escultura o una activitat d'aquestes que la gent en diu "punyetes d'en Joan Fuster".

Tu tens un avantatge, Joan; no només has aconseguit fer allò que estimes, sinó que estimes allò que fas.

Si un fa les coses poc conseqüents amb el que a un li agrada i l'omple, farà una cosa mecànica, de més o menys bon grat. El que estima el que fa s'hi posa tot ell a fer-ho; el seu sentiment, la seva personalitat trasllueix en l'obra feta. S'ha d'estimar el que un fa; si no val més plegar veles i dedicar-te a una altra cosa, tan aviat com puguis. Jo estimo el que faig.

Poeta, pintor, músic, escriptor, en quin ordre posaries la teva activitat?

Escultor i fabulista, t'has deixat. Un bon amic meu, en Francesc Galí, crític d'art malauradament mort no fa gaire, em va deixar una carta pòstuma en la qual em diu: "Tu, Joan, ets com un home sorgit del Renaixement, ja que, com ells, ho saps fer tot". Sense voler posar-me floretes a sobre, diré que sóc molt atrevit i m'agraden els reptes. Faig moltes coses. Deixa'm explicar-te una anècdota: quan a en Leonardo Da Vinci li van preguntar què feia, ell respongué: "sóc pintor, sóc músic, em faig els instruments, sóc poeta i, escolteu, si alguna vegada necessiteu algú per organitzar una orgia o un

dinar suculent, no comteu pas amb ningú més, ho sé fer tot". Home, jo no arribo pas a aquests extrems, però sí que toco més o menys bé una bona part de les arts.

Però el teu ofici és paleta, oi?

Sí, però va ser una cosa circumstancial. En vaig aprendre del meu pare i després amb en Conrad Lloveres, un gran mestre d'obres. Després va venir la guerra, així que també en el meu currículum puc posar-hi militar. Tres anys de guerra i després vint-i-quatre mesos més fent el servei militar, ja que per a en Franco aquells tres anys de guerra amb els republicans no comptaven per a res. Després vaig continuar fent de paleta, però la meua il·lusió sempre va ser poder pintar. En Dalí deia: "Para ser pintor vale más ser rico que pobre", perquè llavors pots fer i pintar el que vols. La teua imaginació no cal que tingui límits. Així ell va poder ser surrealista. Jo sempre he pogut pintar el que a mi em semblava. Una transposició del meu caràcter, de la meua forma de ser, traslladat a les teles. D'aquí ve que vaig inventar un estil de pintura que vaig batejar com "estrambotisme", paraula que ja figura en el diccionari Ràfols i em posa a mi com al seu creador.

Però a tu sempre t'ha considerat un gran aquarel·lista...

Jo vaig néixer amb l'alè que em va donar en Reig i en Joan Pericot. Vaig seguir les seves idees, sempre guiat amb les d'en Tournier, un dels grans aquarel·listes de la història.

Creus que una persona quan es jubila hauria d'aconseguir fer una activitat que l'ompli?

Crec que el Recer és una bona cosa. Jo no hi vaig, però sempre hi he col·laborat. Però el que és molt important per a una persona gran és no perdre activitat, llegir, fer servir el cervell i ser parc amb el menjar. La meua mare va viure fins als noranta-nou anys i la gent li deia "Tu, Gracieta, poc et queixes mai de res" i ella responia: "De què m'he de queixar, si no em fa mal res". Ara, la meua mare sempre va ser molt parca en el menjar. Menjava poc i sempre molta verdura, fruita. Jo intento seguir el seu exemple en el menjar, menjar de tot, però moderadament. No podria pintar amb un estómac carregat després d'un bon menjar. Ja sé que tots, un moment o un altre, hem de passar per l'acte més transcendent de la vida que és la mort, però pots arribar fins aquest darrer moment en bones condicions, això és el millor. Després t'integres al cosmos...

Amb aquesta voluntat, Joan, creiem i desitgem que podràs fer-nos gaudir amb les teves (agafo la teua expressió) "punyetes" durant molts anys més. I deixa'm dir-te que, no només et considerem una persona privilegiada, sinó també un mestre.

"Però en tant que em quedi un alè de vida i sigui valent per fer el que faig, continuaré amb la meua tasca. Jo sempre dic que he de morir al peu del canó: pintant, tocant el violí, fent una petita escultura o una activitat d'aquestes que la gent en diu punyetes d'en Joan Fuster".

"S'ha d'estimar el que un fa, si no val més plegar veles i dedicar-te a una altra cosa, tan aviat com puguis. Jo estimo el que faig".

"Jo sempre he pogut pintar el que a mi em semblava. Una transposició del meu caràcter, de la meua forma de ser, traslladat a les teles. D'aquí ve que vaig inventar un estil de pintura que vaig batejar com "estrambotisme", paraula que ja figura en el diccionari Ràfols i em posa a mi com al seu creador".

El dia 25 de novembre de 2006 es va inaugurar el monument als donants de sang instal·lat davant del CAP i obra de Joan Fuster.

Un cop d'ull

01

02

03

04

05

01. Visites guiades amb encant

El Museu de la Mediterrània ha ofert aquest estiu la possibilitat de gaudir d'una manera refrescant i divertida del patrimoni natural i cultural del Montgrí i del Baix Ter, amb la proposta de cinc visites comentades amb encant pensades per a tota la família.

Dilluns: Nits d'història i de llegenda

Dimarts: Aiguamolls plens de vida

Dimecres: Un passeig per Torroella, 1000 anys d'història i de llegenda

Dijous: Descobreix el Museu de la Mediterrània amb els cinc sentits

Divendres: Nits d'astronomia

El programa va començar el 23 de juliol i va acabar a finals d'agost.

02. Anna Pallès compleix 100 anys

L'alcalde Joan Margall va entregar una placa commemorativa i un ram de flors a Anna Pallès i Coll, que el dilluns 9 de juliol de 2007 va fer cent anys. El reconeixement institucional es va fer al seu domicili familiar.

03. Juli Casino, Medalla de l'Esport

El torroellenc Juli Casino Sánchez va rebre el mes de juny la Medalla de l'Esport 2007 en reconeixement als seus mèrits contrets amb l'esport a les comarques gironines. L'alcalde, Joan Margall, i el tinent d'alcalde, Josep Maria Rufí, van rebre'l a l'Ajuntament.

04. L'Estartit, a la Superlliga

L'Ajuntament va oferir el dimarts 27 de juny una recepció institucional a les jugadores, al cos tècnic i directiu de l'equip femení de

futbol Euromat l'Estartit en reconeixement a l'ascens que han assolit a la Superlliga estatal de futbol

05. Exposició sobre el Montgrí

El 16 de desembre es va inaugurar l'exitosa exposició «El Montgrí, ara fa 300.000 anys», que s'ha pogut visitar fins al 30 de juliol de 2007. Ha estat una de les produccions més ambicioses del Museu de la Mediterrània. La conferència de l'Eudald Carbonell "D'on venim, on som i cap on anem" (19/1) va comptar amb 150 inscrits. El diumenge 21/1 es va fer una visita al massís guiada per Jordi Montaner, Narcís Arbusé i Toni Roviras amb 100 inscrits.

06

07

08

09

10

06. 3.000 € per a l'Hospital

El 29 de març de 2007 es va formalitzar la cessió d'un donatiu de 3.000 euros de la Fundació Antoni Serra Santamans, entitat vinculada a la Mútua Asepeyo, a l'Ajuntament, perquè el destini al Patronat de l'Hospital de Pobres i Malalts.

A la foto Jordi Segura, de Mútua Asepeyo; Carles Negre, anterior alcalde, i Pantaleó Font, director del Patronat de l'Hospital.

07. Processó marinera

El dilluns 16 de juliol es va portar a terme la tradicional processó marinera en honor a la Verge del Carme, patrona dels mariners. La

imatge de la Verge va sortir de l'església i es va dirigir fins al port, passant pel carrer Santa Anna. Un nombros públic va seguir la passejada. Al port l'esperaven nombroses barques plenes de gent que van sortir a navegar fins a les Medes.

08. Carnaval 2007

L'Àrea de Festes de l'Ajuntament ha organitzat la tradicional rua de carnaval amb els centres educatius del municipi. Enguany, cada escola ha escollit un tema de disfressa. Les escoles participants van ser: CEIP Guillem de Montgrí, CEIP Sant Gabriel, Escola Bressol Estel Blau i Escola Bressol Els Petits Barrufets.

09. Festa Major de l'Estartit

El mes de juliol s'ha acabat com cada any a ció

l'Estartit amb la celebració de les festes en honor a Santa Anna. A la fotografia es pot veure un moment de la ballada de sardanes tradicional que es fa a la plaça de l'Església.

10. Piromusical 2007

La platja de l'Estartit va ser l'escenari el 14 de juliol d'una nova edició del piromusical que patrocina l'empresari Josep Colomer, en homenatge a la seva mare, Carme Ribot. L'espectacle va precedir l'actuació de Lax'n'Busto i l'orquestra Apache. S'hi van aplegar prop de 30.000 persones.

Fotografies
De la 01 a la 09
Ajuntament

Fotografia 10:
Rafa Martín

Tennis Taula Torroella: un club petit i jove, però molt actiu

Entitats

La història d'aquesta entitat esportiva torroellenca es remunta 22 anys enrere quan un grup d'amics i aficionats al ping-pong decidiren constituir-se com a entitat esportiva. Fins llavors a la nostra vila només s'havien celebrat alguns campionats i torneigs de caire més aviat amistós organitzats per aquests aficionats i amb el suport del Casal del Montgrí. En aquells moments es plantejava el ping-pong com un passatemps molt adequat per mantenir-se en forma i, de tant en tant, gaudir de certa competició.

Fotografies:
Club de Tennis
Taula Torroella

Escriu Pere Llos Cofundador

Una segona etapa, molt important, va començar l'any 1995, moment en què el club es va traslladar a l'actual local, situat al gimnàs del Guillem de Montgrí. Pere Gou va decidir agafar les regnes en la direcció de l'entitat i publicar un article en aquesta mateixa revista. La reacció a la demanda de joves jugadors i aficionats que es feia en l'article va ser sorprenent i es va crear una Escola de Tennis Taula, de la qual Cecili Pons, tot un amant del nostre esport, acceptaria el repte de ser l'entrenador responsable.

D'aquells jugadors que es van iniciar a l'escola de T-T podem destacar els que actualment integren l'equip de primera provincial; Josep Creixell, Javier Gómez i Miquel Camós. També Joaquim Creixell, jugador franquiciat de l'equip, líder de la Divisió d'Honor Catalana, i Josep Maria Gómez, exjugador del CER l'Escala de la Superdivisió Nacional Espanyola i actual jugador del GPS Microsat Figueres de la Primera Divisió Nacional Espanyola.

Actualment el Club Tennis Taula Torroella podríem dir que viu una tercera etapa, molt enrescadora, en

la seva història. Esportivament cal destacar que el club ha participat per primera vegada en la seva història en una lliga nacional catalana amb uns resultats impecables i una trajectòria immillorable, sense perdre cap partit, aixecant resultats adversos i amb una segona volta on pràcticament no han cedit ni un joc, assegurant ja el títol de campió i l'ascens a la Superdivisió Catalana, màxima categoria per a clubs en l'àmbit català. Els artífexs d'aquesta proesa esportiva són el torroellenc Joaquim Creixell, el bisbalenc Jordi Ribas i Robert Coll, jugador format al CER l'Escala i actualment també entrenador de l'Escola de Tennis Taula de Torroella. El segon equip sènior del club participa en la Lliga de Primera Provincial, i també està realitzant un bon paper.

Pel que fa a la base, el club compta amb una escola oberta a tots els nens i nenes de 6 a 14 anys tots els dimarts i dijous a partir de les 19.15 h. En l'àmbit escolar també s'està promocionant el tennis de taula a l'IES Montgrí i al col·legi Sant Gabriel.

Els millors resultats en categoria escolar dels darrers anys han estat per a l'Arnau i la Berta Llos que han arribat en diferents ocasions a poder disputar el Campionat de Catalunya aconseguint un sisè i quart lloc. Per parelles, la Irina Noguer i la

Berta Llos varen quedar en quart lloc en aquesta mateixa competició.

El club està molt agraït a les empreses que actualment col·laboren amb l'entitat. Pel que fa a l'organització de competicions, a banda del torneig de promoció gironí i les lligues infantils, juvenils, sèniors i divisió d'honor; cal destacar l'èxit rotund a tots els nivells (participació, qualitat dels participants, publicitat i difusió, premis...) del XXXV Torneig de Festa Major del 2006, que va superar la xifra rècord dels 200 participants, i on es va proclamar guanyador absolut Jordi Piella, jugador de Superdivisió Espanyola del CER l'Escala i actual campió de Catalunya Absolut.

Estimem aquest esport on els jugadors es donen les mans, on la concentració i la capacitat de reacció són essencials. Pensem que és un esport olímpic d'una gran complexitat que requereix, encara que sembli mentida, d'una gran preparació física

Sens dubte el camí que ha anat des de la creació de l'entitat com a tal fins al que és avui en dia, un club esportiu amb equips competint en diverses categories, no ha estat gens fàcil. Ara el Club Tennis Taula Torroella és una realitat coneguda i reconeguda arreu del territori nacional català.

Fundació Privada Mascort, una nova entitat dedicada a la divulgació de la història, l'art i la cultura

Entitats

Inauguració de l'exposició "José María Mascort. Torroellencs d'ahir. Reflexos d'amistat, 1924 - 1945", que va tenir lloc el divendres 10 d'agost.

Recentment s'ha constituït al nostre municipi la Fundació Privada Mascort, promoguda per Ramon Mascort, nebot del prestigiós i reconegut pintor José M. Mascort i col·leccionista de la seva obra. Té com a finalitats els següents objectius:

1. Difondre el coneixement de la història, promoure l'interès pel seu estudi, destacant el valor de l'objectivitat, i la seva difusió com a element de major importància per a la comprensió del present.

2. Donar suport al coneixement de l'art i també de les denominades arts menors, com a mostra i exemple de la capacitat humana de creació, recerca de la perfecció i adaptació als mitjans i a l'entorn.

3. Ajudar a defensar la natura i la divulgació dels coneixements necessaris per a la seva general i respectuosa conservació, sense oblidar la fragilitat dels valors de l'entorn i del paisatge, que ens donen identitat.

Un altre propòsit és el de donar ajuts, informació i serveis a tots els amants de la història, de la cultura de l'art i de la natura perquè puguin realitzar activitats compatibles amb els seus interessos.

El Patronat que la gestiona té molt present la conveniència d'apropar-

se als joves, amb oferiments que els despertin l'interès sobre els aspectes fundacionals de l'entitat i que serveixin per ajudar-los en la realització de les seves il·lusions.

La primera activitat pública de la Fundació va ser la publicació del llibre *Torroella Vila Vella* que ha tingut molt bona acollida entre els torroellencs.

Exposició de l'obra de J. M. Mascort

La segona gran acció promoguda des de la Fundació ha estat

l'organització de l'exposició "José María Mascort. Torroellencs d'ahir. Reflexos d'amistat, 1924-1945", que s'ha pogut visitar del 4 d'agost al 16 de setembre a la seu de l'entitat, la Casa Galibern, situada al carrer Església, 9 de Torroella.

Es tracta d'una col·lecció de retrats de vilatans realitzats entre els anys 1924, 1936 i 1945 d'amics del pintor paisatgista torroellenc, José María Mascort i que mai fins ara havien estat exposats. Els dibuixos són d'una gran qualitat i bellesa, i han provocat una profunda emoció a molts dels visitants.

La plana: arbres en el record

Escriu

Narcís Arbusé i Bellapart
Col·laborador d'El Montgrí

Quan s'arriba a qualsevol indret, la primera cosa que ens crida l'atenció és la presència d'algun element distintiu que fa del conjunt una cosa única, diferent.

En molts casos pot ser una roca, una forma o un element bastit per l'home el que marqui el paisatge, cosa aquesta molt corrent si ens situem en espais de relleu muntanyós, amb una orografia variable.

Però quan la vista s'escola per la plana, moltes vegades llisa, monòtona o amb pocs elements distintius perdurables, és quan surten les figures vegetals donant personalitat al paisatge.

I aquests vegetals, moltes vegades,

han donat nom a més d'un indret de la nostra geografia. Així, repassant pel cim el nostre entorn és quan ens referim a llocs com el Camp de l'Arbre, el Pi de les Muixetes, el Camp de l'Om, la Bassa dels Oms...

Però una planta, com qualsevol ésser viu, té un període de vida limitat. I aquesta obvietat errònia porta a grans descensos. Sempre s'ha vist i es dona per descomptat que sempre hi serà.

Sovint resulta massa fàcil oblidar que en un clima fluctuant com el nostre el que destaca justament són les seves temperatures anuals extremes i una pluviometria completament irracional. Tot i així no resulta gens agosarat afirmar que, al llarg de molt temps i fins i tot en els moments actuals, la figura més coneguda de tota la nostra plana seria sense cap mena de dubte el venerat Pi de la Fonollera. I no només en l'àmbit local.

El Pi de la Fonollera

Seguint la platja de l'Estartit cap al sud, i ja gairebé als límits del terme de Torroella, a l'altra banda del riu, destaca un petit turó d'alçada modesta i adossat al litoral que ja en dates molt pretèrites de la prehistòria fou aprofitat per l'home neolític com a assentament d'un petit poblat, tal i com encara ho marquen algunes restes on s'ha excavat.

Però el temps va anar cobrint la petjada humana i, gairebé al seu bell cim, en sortí un pi que al llarg del temps es convertí en un exemplar únic, de mides

un referent obligat durant segles, fins i tot pel que fa a la navegació, ja que la seva presència fou tinguda en compte com un punt important a les cartes nàutiques, en algunes de les quals encara deu constar.

Queda lluny aquell exemplar que ens descriu Primitiu Artigas al seu viatge per aquestes terres durant l'estiu de 1882 i que, traduït del castellà, ens ve a dir: "Des del mas Pla vam anar a l'indret conegut per la Fonollera, a una distància aproximada d'un a dos quilòmetres cap a l'est, lloc amè i amb caça abundant. En un altiplà d'uns 12 a 14 metres d'altura, i en una extensió que no arriba a una hectàrea, es troben uns quants peus de diferents plantes (...). En aquest altiplà es troba un pi pinyoner, anomenat Pi Gros de la Fonollera, que per les seves dimensions i edat és notable a tota la comarca. El seu tronc té 3,46 metres d'alçada, 3 metres de circumferència a l'alçada del pit i 3,68 a la seva base; l'altura total és de 10,50 a 11 metres; l'edat d'aquesta planta no estarà per sota dels dos segles.

Aquest pi tenia tres branques mares: una es va esqueixar pel pes de la neu de l'any 1805, que fou la nevada més gran del que portem de segle a tot l'Empordà, i una altra, que mirava al sud, es va tallar durant l'hivern de 1881 a 1882. El Sr. Joaquim de Carles, amo de l'esmentada finca, té molta cura del degà de la Fonollera, i li ha fet cobrir les arrels amb l'ajut d'un

mur circular de contenció i omplint-lo amb bona terra.”

També esmenta que el que li van fer en aquestes obres s'esmenta a la *Revista de Montes*, a la plana 598, i amb data d'1 de desembre del 1879.

Però el temps, sempre inexorable, va fer que el qui havia estat l'indiscutible sobirà de la Fonollera trobés una fi vergonyant.

En els moments de la follia col·lectiva que va representar la nostra Guerra Civil, els elements que feien guàrdia en aquell sector no van trobar cap altra cosa més valerosa que convertir aquest exemplar en la diana perfecta per demostrar la seva punteria i el seu gran valor davant l'enemic.

Així, es podria afirmar que, sense cap mena de dubtes, morí afusellat.

Avui, orfe ja de la verdor perenne de quan en vida era el veritable gegant de la contrada, encara conserva una majestuositat inconfusible en un tronc de fusta recargolada i plena de nusos, mentre el temps el va esberlant a miques, amb una carcassa que només serveix de refugi als insectes i a uns quants nius de pigots agosarats.

Ara, el que ens queda de l'esmentat pi ho podem veure a la cruïlla del camí que du al càmping Delfín Verde amb la baixada a la urbanització Mas Pinell, a una desena escassa de metres del mur nord de la mateixa carretera.

IN MEMORIAM

Fotografies de la
Fonollera

Fotografies:
Narcís Arbusé

25 anys de Guillem de Montgrí

El col·legi Guillem de Montgrí ha celebrat durant aquest any 2007 els actes commemoratius del seu 25è aniversari. Aprofitant aquesta efemèride hem volgut aproximar-nos a la seva història i realitat actual. Ho fem, a més, des de diferents òptiques i perspectives, per tenir una visió global d'una institució de referència al nostre municipi.

Escriu

Jordi Artalejo

Col·laborador d'El Montgrí

Els seus orígens

Abans de 1982, les escoles públiques de Torroella estaven ubicades a l'edifici del Convent dels Agustins, un monestir fundat el 1396 per la congregació dels pares Agustins. Els frares hi van viure més de quatre segles, però el van haver d'abandonar perseguits pel govern. Va ser a l'inici del segle XX quan l'Ajuntament va adequar una part de l'edifici per fer-ne les escoles. Professors com el Sr. Pere Blasi i el Sr. Josep Tomàs van donar un fort impuls a l'educació dels infants de Torroella. Les escoles durant molts anys es van anomenar Graduada Escolar de Niñas i Graduada Escolar de Niños i dos centres totalment separats, que compartien el mateix edifici. A finals dels anys 60, les dues escoles es varen unificar amb el nom de l'Agrupació Escolar Mixta.

La necessitat d'una nova escola

L'alumnat anava cada any en augment i es van haver d'habilitar altres locals de l'edifici. Es va posar en funcionament el menjador escolar i es varen crear 6 noves places de mestres. Amb la nova llei d'educació

de l'any 1970, els alumnes feien fins a 8è d'EGB. Va ser en aquest període quan se li posà el nom de Guillem de Montgrí a l'escola.

A partir del 1972 la directora Sra. Agustina Suñé, amb el suport de tot el professorat, va demanar a la inspecció la creació d'un edifici de 16 unitats. La negativa de la inspecció a fer una nova escola va obligar a tots els mestres a fer una manifestació a la plaça de la Vila, motiu que va tenir com a conseqüència el cessament de la directora.

La manca d'espais era tan evident que fins i tot el mossèn Sr. Josep Quer va haver de cedir aules de l'Espai per poder fer les classes de 7è i 8è d'EGB. Cansats de no poder aconseguir les 16 unitats per a la nova escola, representants de la comunitat educativa es varen presentar davant el delegat Sr. Artur Calsina per exposar-li les seves reivindicacions. Gràcies a la visita, al suport de la inspectora Sra. Anna Oriol i a la carta que va enviar el Sr. Redondo, director del Banc Central de Torroella al seu amic i company d'estudis, en aquell moment ministre d'Educació, Sr. Cruz Martínez Esteruelas, es va tirar endavant el reivindicat projecte de l'escola de 16 unitats.

El nou col·legi

Passat els Reis de l'any 1982, els alumnes de primària varen poder estrenar el nou edifici situat al número 87 del carrer del Roser de Torroella. A la nova escola hi havia setze aules, menjador, secretaria, laboratori, aula taller, biblioteca, sala de professors, tutories i uns patis molt amplis. Al llarg de l'estiu del 82 el conserge Sr. Moisés Huertas i el director Sr. Salvador Comalada varen decorar l'entrada de l'escola amb una reproducció d'un mosaic d'en Miró.

Els esforços dels primers anys varen anar dirigits a equipar l'escola de més recursos i a millorar la qualitat de l'ensenyament. El 1983-84 l'equip d'activitats culturals, aprofitant la commemoració del centenari de la cobla Els Montgrins, va organitzar un festival de danses populars interpretades per tots els alumnes.

El canvi de Direcció del centre, el curs 1985-86, va suposar una nova etapa. El nou director va ser el Sr. Jordi Artalejo i Radresa. Una novetat va ser la introducció del raspallat de dents al menjador escolar, la compra d'un ordinador i una màquina de fotocopiar. La construcció d'una aula al costat del porxo va fer possible recuperar un espai més que inicialment es destinà a ludoteca i més endavant a aula de música. És en aquest període quan es recuperen amb força les festes populars, sobretot el Carnaval.

Amb l'entrada en vigor de la Llei de normalització lingüística, l'escola, fins ara anomenada Colegio Público Guillem de Montgrí, passa a dir-se Col·legi Públic Guillem de Montgrí.

L'Associació de Pares, en col·laboració amb el centre, contracta professors d'educació física, música i plàstica en horari escolar i extraescolar. Els anys 80 es recorden com anys de molta empenta esportiva (handbol, voleibol, gimnàstica rítmica, atletisme, futbol...).

Els alumnes de segona etapa procedents de l'Estartit i d'Ullà, juntament amb la supressió de l'escola de Serra de Daró, fan que l'augment d'alumnat comenci a ser preocupant, sobretot a la segona etapa. La manca d'espais es va fer evident el curs 89-90. El laboratori es va haver de dividir en dues aules, a la biblioteca s'hi feia anglès i l'aula taller s'utilitzava per triplicar el 6è. En aquest mateix curs es va proposar que s'asfaltés el carrer del Roser.

Va ser durant el curs 88-89 quan els pares plantegen de fer l'anglès en lloc del francès, fet que no es portarà a terme fins al cap d'uns anys.

La necessitat d'organitzar i potenciar la biblioteca fa que el Consell Escolar decideixi contractar una bibliotecària a l'estiu i durant una part del curs.

El setembre de 1993 la Sra. Caterina Matas va ser la nova directora del centre. Un dels fets significatius d'aquesta etapa va ser l'augment progressiu de l'alumnat i també de la immigració. Com a exemple, la matrícula de P3 ja arriba als 50 alumnes.

En aquest nou període podem destacar els següents canvis: es posa en marxa una nova reforma educativa, s'inaugura el gimnàs, s'implanta l'ensenyament de l'anglès als cicles mitjà i superior, s'aprova el Projecte educatiu i el Projecte lingüístic, es canvia el sistema d'informes d'avaluació. Tots els alumnes poden gaudir de classes de música, comença la campanya del teatre a l'escola i en la programació del curs s'introdueixen tres eixos nous que són l'educació viària, l'educació ambiental i la solidaritat.

El curs 96-97 es produeixen bastants canvis. Els alumnes del 7è aquest curs i els de 8è el següent, se'n van a estudiar ESO en uns mòduls prefabricats situats a la ronda Pau Casals, molt a prop del Guillem. Aquest fet possibilita la recuperació i creació de nous espais, com l'aula

d'anglès, la biblioteca, el laboratori, l'aula de música i les tutories. L'escola, a partir d'ara, podia disposar d'algun espai més i així poder fer desdoblaments i millorar l'atenció a la diversitat. Es comença a parlar de la construcció del nou IES. Per fi el setembre de 1998 els alumnes de P/3 estrenen aules situades a la zona oest del parvulari. Fins ara els alumnes d'infantil estaven repartits entre el parvulari, l'edifici anomenat el Xalet, situat davant del parvulari, i les classes del primer pis de l'escola.

Un aspecte que comença a preocupar a l'escola és l'augment dels nouvinguts. Famílies procedents del Marroc, de Gàmbia, Sud-amèrica i dels països de l'Est arriben cada cop amb més freqüència a Torroella i l'escola ha de trobar mecanismes per resoldre aquesta nova situació. És quan es posa en evidència la necessitat d'una aula d'acollida. El curs 2001-02 els nens que estaven al xalet passen per fi a l'escola. El deteriorament de les aules es fa palès en un edifici que ja te vint anys, fet que obliga la Direcció a fer millores, com pintar les zones més deteriorades, arreglar els armaris i canviar el mobiliari vell.

El curs 2003-04 el Consell Escolar contracta un càtering per portar el menjador escolar. Per primera vegada es parla de la necessitat d'un llar d'infants municipal i d'una nova escola de primària.

El 2005-06 l'equip directiu torna a canviar. Es presenta a la Direcció el Sr. Jordi Artalejo. S'introdueixen alguns canvis en l'ensenyament, com la introducció de l'anglès a primer curs de primària i la potenciació de les reunions de cicle i d'equip de direcció. Hi ha millores a l'edifici i a les instal·lacions, com són l'arribada de la línia de telèfon i Internet al parvulari, la col·locació d'un aparell d'osmosi inversa al menjador, la compra d'ordinadors, etc.

El curs 2006-07 torna a canviar la llei d'educació i un dels fets importants és la implantació de la sisena hora per als alumnes de primària. Aquesta hora, criticada per uns i aplaudida per uns altres, fa que els alumnes dediquin més hores a les matemàtiques, a la llengua, a l'educació en valors i a l'expressió artística.

La comissió del 25è aniversari va programar diferents actes durant el curs 2007 per commemorar aquesta efemèride

ACTES	DATES DE REALITZACIÓ
Publicitat a la premsa, a la ràdio...	Durant el primer trimestre
Cartell gegant anunciador del 25è aniversari fet pels alumnes	Març
Exposició a la capella de Sant Antoni	Del 13 al 30 d'abril
Concursos de punts, logos, banderoles, samarretes...	Mesos d'abril i maig
Decoració general de l'escola	Abril-maig
Monogràfic de la revista escolar	Final de curs
Xerrada pedagògica a càrrec del Sr. Salmurri	17 de maig
Foto aèria de l'escola i tots els alumnes	Maig-juny
Vídeo/DVD del 25è aniversari	Presentació el 9 de juny
Cantada de l'himne de l'escola Inauguració de la pàgina Web del centre Jocs escolars Festa cloenda	9 de juny
Publicació d'un monogràfic a la revista <i>El Montgrí</i>	Agost

25 anys de Guillem de Montgrí

El parvulari

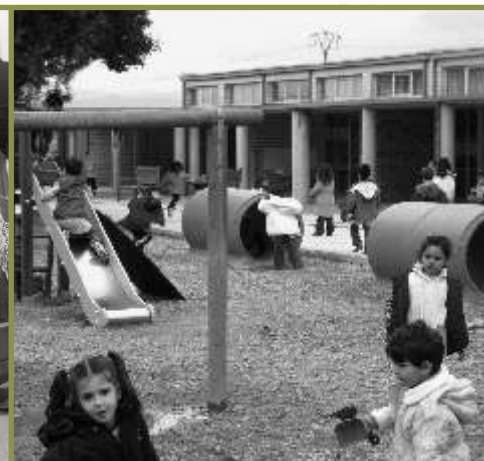
El 1987 s'inaugura el nou edifici de parvulari situat a la zona nord del Guillem. El parvulari es va construir a corre-cuita i al poc temps les deficiències es feien cada cop més evidents: si plovia, l'aigua entrava a les classes; les finestres no tancaven bé i no hi havia porxo. Aquesta situació va ser denunciada per la Direcció del centre, fet que va obligar el Departament i l'Ajuntament a fer-hi els oportuns arranjaments. Mentre s'esperava la construcció del parvulari, els alumnes anaven a classe a l'antic convent. Finalment el 2001 es va tenir tot l'edifici acabat i tots els alumnes varen poder anar junts al mateix edifici.

El gimnàs

La manca d'espais per practicar esports i fer l'educació física en condicions, juntament amb qualitat i quantitat d'esports organitzats per l'escola i l'AMPA, va obligar l'Ajuntament a iniciar les gestions per construir un gimnàs. Després de molts canvis i moltes incidències, el gimnàs es va poder inaugurar el curs 93-94. Va ser una novetat el fet que els nens i les nenes es poguessin dutxar després de fer educació física.

Una escola de dues línies convertida en una de tres

Va ser una decisió difícil de prendre ja que l'escola podia triar entre continuar essent de dues línies amb 25-30 alumnes en algunes classes o reordenar alguns embans per augmentar el nombre d'aules. La decisió va ser que de dues classe se'n farien tres. L'estiu de l'any 2000 el Departament d'Ensenyament decideix fer l'obra a l'escola per donar cabuda a tot l'alumnat i així poder triplicar tots els cursos que feien falta. Va ser l'inici de les tres línies.

El Guillem vist pels seus alumnes

25 anys de Guillem signifiquen 25 de promoció d'alumnes. Aquells nens i nenes que varen acabar l'últim curs d'EGB de 1982 ara estan a la ratlla dels 40. D'altres tot just comencen la seva escolarització. Sense els alumnes no tindria sentit celebrar aquest aniversari. És per això que amb aquestes línies hem volgut recollir el testimoni dels sentiments i les vivències d'uns quants alumnes de sisè curs, que aquest any ens deixaran per anar a l'institut.

Erik León Bailón

Jo sóc d'Equador, que està al sud d'Amèrica i vaig venir a 3r. Un nen, quan vaig entrar a la classe, em va dir: - Hola. Vaig veure moltes mirades. Això mai no ho he oblidat perquè això em va fer sentir bé. En aquest *cole* m'he pogut relacionar molt bé amb els meus companys. Aquí era molt diferent que no pas les coses del meu país, perquè allà no fèiem tants idiomes, només en fèiem un. Allà tenia més llibertat, per això m'agradaria més perquè feia noves amistats, però en aquests anys, de quart a cinquè i en aquest curs de 6è vaig aprenent català, anglès... Ara he de marxar cap a l'institut, però també me'n recordo dels professors; ara me'n vaig.

Làia Angelet Grassot

Aquests 9 anys que he estat aquí han estat molt divertits. Amb els professors i els companys sempre ens ho passem molt bé. Tant si fem un examen o una excursió, sempre ens ho passem molt bé. A vegades ens enfadem, però sempre ens fem amics de seguida. Els últims 9 anys he passat de ser una nena a ser una noia. I ara que ja faig sisè i és l'últim any a l'escola m'agradaria felicitar a tots els professors i companys que sempre ens han ajudat i aguantat. Visca el col·legi Guillem de Montgrí!

Samira Boui Boulouki

Quan tenia dos anys vaig venir del Marroc i em vaig apuntar al Guillem de Montgrí. Quan vaig començar, estava molt i molt contenta i el dia abans anava dient que jo aniria a l'escola. Des de P3 fins ara que faig 6è m'ho he passat molt bé. En aquesta escola he estudiat, he treballat, he jugat... No hi ha cap altra escola com aquesta.

Júlia Nogué Pagès

Quan vaig arribar a l'escola, tenia 2 anys! I miram ara, en tinc 11, a punt de fer els 12! La meua estada aquí m'ha servit per aprendre moltes coses, la més important ha estat que mai has de deixar un amic de costat.

Ara que me'n vaig, veig que aquesta escola m'ha fet passar tants moments bons com de dolents, però m'ho he passat molt bé en aquests 9 anys; gràcies!

Noemí Punzano Llorca

A mi em fa molta pena deixar aquesta meravella d'escola. És molt *guai* i trobaré molt a faltar els mestres d'aquí.

També enyoraré les classes amples i divertides. Jo he estat aquí des de P3 i porto 9 anys i no vull anar a un altre *cole*.

A mi m'han agradat molt totes les colònies. Jo sento una tristesa molt gran de saber quants anys vaig estar aquí i ara haver-me'n d'anar. També m'agradava quan tenien les mascotes de petits. Aquests dos últims anys he pensat molt que havia de deixar el *cole* perquè m'han passat moltes coses que mai oblidaré. També he après que un amic no va mai a darrere ni a davant, sempre va al costat.

Moltes gràcies a tota l'escola perquè he passat nou anys de pau i alegries. I m'heu ensenyat a estimar.

Jaume De Quintana Medina

Fa nou anys que estic en aquest col·legi i me'n recordo dels primers anys P3, P4 i P5. Quan era petit, jugava amb totes els meus amics a futbol, m'ho passava molt bé. Mentre jugàvem contemplàvem el *cole gran* que és on es fa primària, però quan fèiem P5 ens van posar a fer classe en una aula enorme al *cole gran*. Ara ja han passat molts anys i tot ja ha passat, penso que, encara que sigui baix, sóc un dels vells de l'escola. No tinc ganes d'anar-me'n: trobaré a faltar el Guillem de Montgrí.

Carlos Llanas Vizcaino

La vida a l'escola ha estat molt feliç, però també molt trista. Des de P3 sabia que aquesta escola era especial. Durant els nou anys que hi he estat, m'ho he passat bé, també malament, m'he barallat, m'he divertit. En fi, ha estat molt especial per a mi. Ara deixo l'escola i la canvio per l'institut, però sentiré una pena molt gran.

AMPA: Moltes felicitats, Guillem!

El 1982 es van començar les classes a l'edifici que acull actualment el Centre d'Educació Infantil i Primària Guillem de Montgrí, "El Guillem". Tot i que a vegades es pugui tenir la percepció que una escola és dels nens i nenes, dels mestres i del personal que hi treballa, no és possible entendre una escola sense tenir en compte les famílies dels nens i nenes. En aquest escrit es fa un molt breu recorregut històric per l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes del Guillem, lligat amb l'evolució de l'ensenyament a casa nostra.

Festa de final de curs

Final comarcal d'escacs

Fotografies: AMPA

Escriu
AMPA
Guillem de Montgrí

Sempre fa il·lusió celebrar un aniversari; i més si és un aniversari del qual en formes part. Aquest 2007 celebrem els 25 anys de l'edifici actual del Guillem... i això és un fet que ha de ser celebrat per tots els que estem implicats en l'escola.

Fent una mica d'història, l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes del Guillem formalment no té gaires anys més: els primers Estatuts que tenim són del 1978 i, per tant, encara no hem arribat als 30 anys. La Asociación de Padres de Alumnos, Padres de Exalumnos y Amigos del Colegio Nacional Guillem de Montgrí es gesta el gener del 1978, se celebra la primera Assemblea General el 24 de gener al local Centro Cine. En aquesta assemblea es va escollir la primera Junta: Antonio Cañada (president), Francisco Blanco (vicepresident), Catalina Matas (secretària) i Antonio Vilajuana (tresorer), amb 7 vocals més. Ja des del principi l'AMPA del Guillem s'organitza de forma totalment oberta:

el primer acord de la Junta fou que les sessions de reunió de la Junta Directiva fossin obertes a tots els membres de l'Associació... I com era d'esperar, un dels primers temes del qual es parla va ser de les noves escoles.

Tot i que amb el temps tot canvia, repassant el llibre d'actes d'aquests anys veiem que els temes tractats a les reunions d'AMPA no han variat massa en el fons. Per exemple, en una acta de l'any 1981 trobem: «Se pide un profesor de gimnasia con dedicación exclusiva solamente para las Escuelas Públicas». En una altra del 1984: «Se pone de manifiesto el interés que existe para incluir en dicho curso clases de música, aún por determinar las condiciones en que se desarrollarán». Tot i que avui ningú es plantejaria que en una escola com el Guillem no hi haguessin mestres d'educació física o de música, ens trobem que cal lluitar per aconseguir alguns recursos que el sentit comú et diria que haurien d'arribar de forma automàtica. Un altre dels maldecaps de les AMPA és la dificultat d'implicar les famílies en tot el procés educatiu. En una acta del 1980 ja hi trobem: «[...] las reuniones de clases que habían hecho todos los maestros con los padres de los alumnos las cuales tuvieron muy poca asistencia y que el tanto por ciento era muy bajo, inferior al 30%».

Però des de l'AMPA, no només cal lluitar juntament amb l'escola per resoldre problemes. Des del principi s'han organitzat activitats per completar el que els nens i nenes aprenen a l'escola. A causa d'aquesta voluntat de complementar la feina feta en horari escolar, aquestes activitats han hagut d'anar-se adaptant a l'evolució de l'escola i de la societat: recordem la música, l'educació física o els idiomes, que són matèries que han anat incorporant-se a

l'ensenyament que reben els nostres fills; o bé el canvi que hi va haver quan es va passar del sistema EGB+ BUP+ COU a l'actual primària+ ESO+ batxiller, o la incorporació d'educació infantil des de P3, o la sisena hora aquest darrer any... Aquest curs 2006/07 les activitats extraescolars que s'ofereixen des de l'AMPA són anglès (per als

nivells on encara no s'estudia en horari escolar), mecanografia, escacs, dansa, teatre, plàstica i costura, complementades amb el servei d'acollida de 8 a 9 per ajudar a conciliar l'activitat professional i la familiar.

Ja per acabar, cal dir que aquests 25 anys del Guillem estan força ben portats, tot i que comença a ser necessària una millora en les instal·lacions i esperem que l'aniversari que estem celebrant serveixi d'excusa (si es permet l'expressió) a les administracions públiques per tal que hi inverteixin els diners necessaris per a aquesta actualització.

De part de l'AMPA: Per molts anys, Guillem! Fins al 50è aniversari!

Entrevista a Jordi Artalejo Director del CEIP Guillem de Montgrí

Avançar en la cohesió social hauria de ser una prioritat de tots els estaments públics i l'escola està cridada a jugar-hi un paper fonamental.

Escriu
Jordi Reynés
Col·laborador d'El Montgrí

Per un centre com el Guillem de Montgrí què significa celebrar vint-i-cinc anys?

D'entrada suposa un orgull molt important però també suposa fer una aturada en el camí per reflexionar una mica i fer balanç per veure com han anat aquests vint-i-cinc anys al mateix temps que per recordar la gent que han passat pel centre.

En tots aquests anys han passat molts alumnes, mestres, mares, pares, personal del centre ...

Bé, han sigut uns vint-i-cinc anys molt intensos. Jo em vaig incorporar un any després de la inauguració de la nova escola, concretament l'any 1983. De totes aquests anys recordo moltes vivències, activitats, anècdotes, ... Recordo com l'Associació de Mares i Pares era, de fet continua essent, una part fonamental per cobrir les mancances que no ens cobria el Departament d'Ensenyament. Pensem que durant molts anys l'Associació de Mares i Pares, es va fer càrrec de l'ensenyament musical, de l'educació física, de l'expressió artística, etc. Gràcies a les reivindicacions de pares i mestres es va aconseguir que fos el

En Jordi Artalejo, nascut a l'Estartit ara fa 47 anys, exerceix com a mestre al Guillem de Montgrí desde l'any 1983. Ha viscut en primera persona les transformacions que ha experimentat el món de l'ensenyament durant aquests 25 anys. Desde l'any 2005 exerceix com a director del centre.

Departament qui assumís aquestes matèries i d'aquesta manera millorar la qualitat de l'ensenyament en general.

Quant als companys, puc dir que he tingut la sort de compartir sempre docència amb un grup de professionals excel·lents. És veritat que en ocasions els mestres no hem estat suficientment compresos. Avui dia, a vegades el mestre és l'objectiu de moltes crítiques per qualsevol cosa que pugui fer o deixar de fer.

L'Escola com a institució fonamental de la nostra societat, quines transformacions ha experimentat en aquests vint-i-cinc anys?

Moltes. La resolució de les necessitats de l'escola ha vingut sempre pel treball i tenacitat dels mateixos professionals del centre per millorar l'educació. Abans del 1982, la reivindicació per aconseguir una nova escola de 16 unitats va durar molts anys i va costar, fins i tot, el cesament d'una directora del Guillem. I això, malgrat que la necessitat de tenir una nova escola era una necessitat evident.

Canvis n'hi ha hagut molts. Canvis, per exemple, en l'edifici o en els recursos humans entre d'altres. Els canvis que ha experimentat la societat han portat canvis també a l'escola: l'escola, per exemple, ha tingut que donar resposta a l'arribada d'alumnes de procedència estrangera. L'any 1982 hi havia 7 alumnes d'origen estranger; el que significava l'11 % de l'alumnat; en aquests moments estem al 21 %, per tant, aquesta dada ja ens indica que s'ha donat un canvi i l'escola s'hi ha tingut que adaptar.

Quins són els principals reptes en clau actual i de futur que es planteja el centre?

El primer repte és aconseguir una nova escola. Hem iniciat passos amb l'Ajuntament i el Departament d'Educació per sol·licitar l'atenció a aquesta necessitat. L'actual edifici del Col·legi Guillem de Montgrí es va concebir per encabir-hi dues línies, avui n'acull tres. D'altra banda, hi han altres aspectes que els mestres venim demanant de manera reiterativa: més recursos materials i humans, més psicòlegs, més pedagogs, més auxiliars, ... en definitiva, que la tasca del mestre sigui més recolzada. Tot això perquè els alumnes estiguin més ben atesos.

Un altre repte és poder donar resposta al fenomen d'arribada de nous alumnes d'altres cultures de manera que se sentin ben acollits.

Hi han més reptes com pot ser la millora dels recursos materials. Els diners que arriben de la Generalitat per un centre de tres línies com el nostre són del tot insuficients. Aquestes mancances fan que contínuament hagim de demanar suport a l'Ajuntament. Millorar l'autonomia del centre també és un repte molt important. A l'escola Guillem demanem cada any molts projectes d'innovació en informàtica, mediació escolar, biblioteca, etc.

Un altre repte en clau actual i de futur és avançar en la cohesió social. Aquesta, hauria de ser una prioritat de tots els estaments públics i l'escola hi tindrà un paper fonamental.

Entrevista a Salvador Comalada Puigdevall Mestre del Guillem de Montgrí des del 1960 fins el 1984

Torroella desde el primer dia em va semblar un model per la gran cohesió social que hi havia entre la seva gent.

Salvador Comalada, nascut a Fornells de la Selva l'any 1934, exerceix de mestre durant quatre anys a la Salle de Girona (1956-1960), abans de venir a Torroella amb la seva dona i oferir durant vint-i-quatre anys (1960-1984) dedicació constant a l'educació i a l'ensenyament a la nostra vila. Fou director de l'escola Guillem de Montgrí durant nou anys (1975-1984) i persona clau en la construcció d'una nova escola a Torroella de Montgrí.

Escriu

Jordi Reynés
Col·laborador d'El Montgrí

En sentir Escola Guillem de Montgrí què us vé al cap?

Home és casa meva! Des del primer moment que vam arribar a Torroella l'horitzó era la construcció d'una nova escola. Fins i tot, amb aquest propòsit em vaig presentar a les eleccions municipals de l'any 1979. És una cosa en la que hi hem deixat els millors anys de les nostres vides. Acabats de casar, amb aquells ideals, amb aquella il·lusió ... Pocs alumnes i pocs mestres, amb treball i constància i sempre mirant endavant. Quan vam arribar, les escoles estaven molt abandonades. La meva dona estava amb les nenes i jo amb els nens.

La vostra il·lusió i ganes de fer coses anaven acompanyats per una legislació valenta en temes d'educació?

Va arribar un moment que la inspecció ens va avisar d'una sèrie de canvis imminents que havien d'esdevenir-se: l'arribada de l'Educació General Bàsica. D'alguna manera, en certs aspectes ens vam

adelantar a les lleis perquè finalment totes aquestes coses que ja fèiem, va arribar un moment que ens van arribar per llei. De totes maneres, totes aquestes coses, sense l'enorme suport que vam tenir dels pares i dels mateixos alumnes, no les hauriem pogut fer.

Un altra cosa que ens movia i animava era comprovar que l'escola privada disposava de molts més recursos que nosaltres i no volíem que es generés una divisió. Afortunadament Torroella no ha estat mai un poble dividit i desde el primer dia ja ens va semblar un model per la gran cohesió social que hi havia. També haig de dir que amb el director del col·legi dels germans gabrielistes sempre hi vaig tenir una excel·lent relació, fins al punt de venir a casa, tenir-hi xerrades molt agradables, etc. Un aspecte que voldria remarcar és la gran unió que hi havia entre la gent de Torroella, deixant sempre de banda separacions absurdes.

Quin paper jugaven els pares i mares a l'escola?

Cap a l'any 1977 es va fundar l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de l'escola Guillem de Montgrí. Sempre vam col·laborar estretament mestres i pares. Fins i tot, les reunions sempre es celebraven amb la meua presència i si jo no hi era, s'esperaven a començar fins que jo arribés. En aquest sentit, només els puc estar agraïts per l'enorme col·laboració que sempre van prestar al centre.

Com recordeu el procés de construcció de la nova escola?

Molt difícil. La Delegació d'Ensenyament només ens concedia 8 aules, totalment insuficient si tenim en

compte que ja teníem més de 700 alumnes. De fet, el mateix delegat d'aleshores ens animava a marxar de Torroella perquè segons ell, a Torroella no hi veuríem mai una escola nova. Fins i tot, l'any 1975 hi va haver una manifestació a la Plaça de la Vila que va costar el cesament de la directora, la senyoreta Agustina Suñé Mota, a la qual em va tocar a mi succeir.

Tots els mestres vam anar a Girona, a la delegació territorial del Ministeri d'Educació perquè no li obrissin un expedient. Va arribar un moment que els papers per la nova escola a Torroella van superar el tràmit català i van arribar a Madrid, però aquí passava alguna cosa perquè hi quedaven aturats. Aquesta situació es va desbloquejar quan el director del Banc Central de Torroella va enviar una carta al Ministre d'Educació, Sr. Cruz Martínez Esteruelas, explicant-li fil per randa la situació a Torroella. Aquest fet fou crucial perquè a partir d'això tot es va desbloquejar i va sortir publicat al Butlletí Oficial de l'Estat la concessió a Torroella d'una nova escola de 16 aules.

I un cop l'escola nova inaugurada, decidiu marxar de Torroella ...

Hi van haver molts factors que ens van fer decidir marxar de Torroella. La mort del meu sogre i de la meua mare ens van fer veure que duïem massa anys separats de la família i que no podíem seguir així. Fou aleshores, l'any 1984, quan es va presentar l'oportunitat d'anar a Girona i estar d'aquesta manera més aprop de la família. Així doncs, ens va semblar que era el moment de deixar Torroella.

Escriu
Jordi Plaja i Ayner
Director IES Montgrí

En una reunió de finals del mes de febrer, els responsables d'aquesta publicació ens demanaven unes línies (només cinquanta-una) per afegir-nos a la celebració del vint-i-cinquè aniversari del col·legi Guillem de Montgrí; del Guillem, com col·loquialment li diem. Vagi, doncs, en primer lloc, la felicitació per part de l'Institut d'Educació Secundària Montgrí a tota la gent que ha tingut i té relació amb l'escola. Hem de suposar que va representar un gran esforç construir-la i que fou un procés llarg i complicat i que gràcies a molta gent -i als nostres impostos- la cosa va acabar amb la construcció d'aquest edifici que ja ha fet vint-i-cinc anys. Però permeteu-nos que a més hi afegim unes quantes reflexions en el moment d'aquesta celebració.

Tot primer, dir que, si fóssim un país normal, avui no celebraríem el vint-i-cinquè, sinó el centenari d'una escola pública de la nostra localitat, però les coses ens han anat així. Al començament dels anys vuitanta el que més hi havia era il·lusió, però no teníem edifici adequat per a l'escola pública, ni institut, ni pavelló, ni museu, ni CAP, ni llar de jubilats... Com a país hem arribat tard a moltes coses, però en educació i en molts temes també val més tard que mai. Ara potser el que més trobem a faltar és aquella il·lusió, però aquesta és una altra història.

Permeteu-nos que des de la relativa distància d'un centre de secundària diguem que, com a país, necessitàvem aquest edifici, aquesta escola, però ella també ens necessitava i ens necessita. Per això,

entre tots, i aprofitant aquest aniversari, li podem fer uns quants regals:

Li hauríem de regalar tots un xic del nostre temps per ajudar-la en el camí per convertir-se en l'escola ideal: ara en diem "centre amb qualitat"; la que atén els primers nivells educatius amb eficàcia i que ha de posar els fonaments per assentar el que vindrà després: assegurar les beceroles del que serà en el futur un bon professional o estudiant.

Li hauríem de regalar el nostre suport, que no ens requiri destinar-hi recursos, i fer pressió perquè l'Administració local o autonòmica, que en són responsables, facin que tingui un bon aspecte, que li rentin la cara quan calgui, que tingui prou professionals i serveis i que entre tots l'ajudem a celebrar molts anys més.

Li hauríem de regalar el compromís de les famílies, el nostre ajut per a tot el professorat i professionals que hi treballen, que són la gent que va posant el seu gra de sorra per al futur dels nostres fills i filles, que és el mateix que modelar una part molt important del futur del municipi i del país. L'escola agrairà el bon exemple de tots els adults perquè l'imitin els petits.

Li hauríem de regalar el nostre agraïment: educar una criatura fa vint-i-cinc anys era complicat i sembla que ara ho és més; hem d'estar agraïts a tota la gent que ha tingut lligam amb el Guillem i ha col·laborat a fer aquesta feina durant vint-i-cinc anys.

A tots i totes, moltes gràcies i per molts anys des de l'Institut d'Educació Secundària Montgrí.

Escriu
Rafael Hereu Bohigas
Director Col·legi Sant Gabriel

Cada dia és bo per analitzar el decurs dels temps i de la tasca educativa a les escoles, però hi ha dates especials que assumim que són motiu de celebració. Una és la que correspon als 25 anys del *Guillem*.

La nova escola va representar un edifici nou per a la continuació d'una tasca vella, la d'educar persones. Sempre és bo renovar les instal·lacions, el mobiliari, els recursos materials... és a dir, l'escola física. Per què? Doncs perquè es pot treballar més a gust, en millors condicions, amb una millor motivació. I tot això repercuteix positivament en el nostre alumnat. Però l'escola de veritat és la intersecció entre tres conjunts: la tasca entusiasta del professorat, l'interès per aprendre de l'alumnat i la col·laboració de les famílies. Si aquests tres conjunts no tenen intersecció, la tasca educativa no aconsegueix el màxim possible per a cada alumne/a. Aquesta ha de ser la fita a assolir, la sembra d'avui que ha de ser la collita del demà, la societat del futur.

Pel que fa al primer conjunt, la tasca del professorat, crec que és fonamental l'entusiasme en el treball. Fer una classe ens ha d'emocionar, hem de viure allò que volem transmetre, és la manera d'encomanar-ho al nostre alumnat. A més d'explicar uns coneixements i uns procediments, traspua cap al nostre alumnat la nostra manera de fer, les nostres actituds, el nostre tracte envers els altres. Treballem

Articles d'opinió

amb persones i eduquem persones, una tasca que té com a resultat un producte que no té caducitat, que és per sempre. Els/les nostres alumnes ens recordaran positivament o negativa per moltes raons, però en positiu hi haurà de ben segur el respecte amb què els/les haurem tractat, la claredat i l'exigència a les nostres classes.

Sabem que el col·lectiu de l'alumnat és molt divers i també ho són els seus interessos. Tenen un gran ventall de possibilitats a l'hora d'escollir uns interessos preferents i, probablement, l'interès per aprendre no ocupa pas els primers llocs de la llista. Hem d'utilitzar totes les estratègies i tots els recursos per poder-los motivar. Sovint diem que ara no hi ha respecte, però cal que siguem sincers i reconeguem que, en part, potser sí que és cert, però abans també hem de reconèixer que era respecte per por, sense llibertat.

La col·laboració de les famílies és bàsica. Sovint no poden ajudar directament els seus fills en temes curriculars, però sí que poden fer molt quant a l'ordre d'interessos que haurien de tenir i això no es transmet amb paraules, es demostra amb fets. Només exigirem de forma convincent allò que fem i vivim.

Dels tres espais on fan vida la mainada i el jovent, l'escola i la família són els dos on podem fer alguna cosa. El tercer, el carrer, és el que queda més de mal controlar.

Estic segur que l'esperit i el sentit del treball del Claustre del Guillem de Montgrí ha estat aquest durant els 25 anys que ara celebra. És un gran esforç col·lectiu mereixedor de ser felicitat. Us felicitem i us encoratgem a continuar en aquesta tasca tan noble. Per molts anys!

Escriu
Olga Salazar Ortiñà
Directora CEIP Portitxol

Pensem coses que fem en un centre d'educació infantil i primària...

Mestres:

Guiar, acompanyant per ensenyar el camí.

Unir, establir lligams.

Implicar, a tota la comunitat educativa en els diferents projectes.

Lluitar, contra el desencant.

Enginyar nous mètodes, noves propostes.

Motivar.

Dialogar, dialogar, dialogar.

Explicar.

Modelar, intentant fer-ho el millor possible.

Organitzar horaris, programacions, activitats.

Naturalitzar, concedir als estrangers els mateixos drets i privilegis que als naturals del país.

Tolerar.

Generar respostes, actituds, sentiments.

Raonar, repetir, *ratllar*.

Il·lusionar, il·lusionar-se.

Alumnes:

Gaudir. Usar, posar en pràctica.

Intervenir, sempre que es pot... i es vol.

Llegir. Esbargir-se. Madurar. Divertir-se.

Estudiar. Millorar. Ordinar.

Neguitejar i neguitejar-se. Taules de multiplicar.

Gols. Rondinar. Il·lusionar, il·lusionar-se.

25 anys, 300 mesos, 9.132 dies,

219.168 hores, 13.150.080 minuts...

Des de l'Estartit a Torroella, des del Portitxol al Guillem: per molts anys, companys, i ENDAVANT!!

Escriu
Mercè Montserrat
Col·lectiu de mestres

La nostra feina

Viure conjuntament és una aventura on l'estimar, l'amistat, és una bella trobada amb allò que no ets tu mateix, amb allò que sempre és diferent de tu i que t'enriqueix.

I així amb aquestes paraules de l'escriptor marroquí Tahar Ben Jelloun, és com vivim i sentim la nostra feina tota la comunitat educativa que treballa al Guillem de Montgrí.

Fa nou cursos que treballo com a mestra al Guillem de Montgrí.

Jo no he nascut aquí, però, ja de ben petita, l'Empordà em va començar a seguir... i el meu somni era poder treballar en una escola, tal com diem els olotins, de marina.

Un cop acabada la carrera de magisteri, et sorgeixen les primeres feines de substitucions ara cap aquí, ara cap allà, fins que un gran dia et treus la plaça, la teva, i, si el dia és gran i màgic, t'annuncien que la plaça serà per a tu a Torroella de Montgrí.

El lloc t'agrada, comences a sentir teu el paisatge: el castell i Santa Caterina, la torre de les Bruixes i l'església de Sant Genís, la vista sobre el mar... i també les tramuntanades lliscant sobre la pell.

En aquest lloc i durant aquests nou cursos, he passat moments de la meua vida personal especialment tristos i dolorosos, també moments

de màxima il·lusió com el meu casament i el naixement dels meus dos fills...moments dits en dues ratlles, però que deixen empremta i marquen de per vida; són moments que he compartit amb companys i, més discretament, amb molts infants.

Els cursos passen ràpid, i aviat els meus primers alumnes, nens i nenes que tenien llavors 6 anys, començaran a decidir el seu futur professional, molts d'altres estan lluitant i gaudint al bell mig de la secundària, uns quants més, encara puc presumir d'acollir-los cada matí a les portes de les aules de sisè...m'agrada veure cada dia tants d'infants pujant i baixant les escales del Guillem, compartint el caliu de les classes, els jocs al pati, petits conflictes o grans problemes...tot plegat ens dóna entusiasme per a la vida i per a la feina.

Sí, estic contenta de la meva feina i del lloc on la imparteixo: quan per la meva Garrotxa en demanen on treballa, jo contesto orgullosa: al Guillem de Montgrí!!

COMPARATIVA ENTRE ELS ANYS 1982 I 2007	
1982	2007
<p>Edifici i instal·lacions Edifici central: 16 aules, (alumnes de 1r a 8è), biblioteca, aula taller, laborator, 2 tutories, aula petita de material, menjador, secretaria, 2 despaxos i sala de professors, i pistes d'esports i de terra.</p>	<p>Edifici central: 18 aules (alumnes de 1r a 6è), 1 aula d'anglès, 2 aules d'educació especial, 1 aula d'acollida, 2 aules d'informàtica, 1 espai per audició i llenguatge, menjador, secretaria, 2 despaxos i sala de professors, biblioteca, 1 aula de música, pistes esportives amb més zones pavimentades. Un gimnàs. Edifici de parvulari amb capacitat per triplificar els grups (P3, P4 i P5) i zona de pati.</p>
<p>Direcció Sr. Salvador Comalada</p>	<p>Sr. Jordi Artalejo</p>
<p>Professorat i ensenyament 20 mestres. S'ensenyava el francès com a segon idioma. No hi ha ni mestres de suport, ni especialistes, ni educació especial, ni música. Tots els professors són tutors. Llei de 1970</p>	<p>52 professors (alguns a mitja jornada). Professors especialistes de: música, anglès, educació especial, acollida, educació física i audició i llenguatge. S'ensenyava l'anglès com a segon idioma a tota la primària. LOGSE</p>
<p>Alumnat 600 alumnes repartits entre l'edifici nou i els alumnes de preescolar situats a l'edifici del Convent. Immigració: 1% (procedent d'Europa principalment) Cursos: de P4 a 8è Promig per classe: 30 alumnes Horari: de 9 a 12 i de 15 a 17</p>	<p>Alumnes: 557 Immigració: 21% (procedència: Marroc, Gàmbia, Sud-amèrica i països de l'Est principalment) Cursos: de P3 a 6è Promig per classe: 20 alumnes Horari: Primària de 9 a 13 i de 15 a 17 h. Parvulari de 9 a 12 i de 15 a 17 h</p>
<p>Activitats Es fan activitats tant escolars com extraescolars. Es fan excursions, conferències, s'organitza un concurs de dibuix. S'organitzen les festes de la castanyada, la cantada de nadales, el Sant Jordi, el festival gimnàstic de final de curs i la festa de Sant Joan.</p>	<p>Es fan activitats extraescolars i escolars. Festes culturals: la castanyada, Nadal, la Setmana de Solidaritat, Carnaval, la Festa de l'Arbre, Sant Jordi i final de curs. Eixos transversals: educació vial, sardanes, medi ambiental, salut.</p>
<p>La tecnologia L'escola no disposava quasi de cap tipus de tecnologia. Hi havia una multcopista i una fotocopiadora senzilla.</p>	<p>Actualment tenim 80 ordinadors, 2 canons de projecció, impressores, dues fotocopiadores grans i una multcopista, dues aules d'informàtica i tota l'escola està informatitzada, amb moltes zones amb connexió a Internet. L'escola també disposa de màquines de fotos i de filmar. Centraleta de telèfon amb connexió a la zona de despaxos, secretaria, menjador i parvulari.</p>
<p>APA L'APA organitza activitats extraescolars de gimnàstica i esportives. L'APA cobreix l'ensenyament de l'educació física en hora escolar i extraescolar. S'encarregaven de la venda dels xandalls, de col·laborar en la confecció de la revista escolar i amb el que es podia...</p>	<p>L'AMPA incorpora una M (de mares) en les seves sigles. Activitats que organitza: aula d'acollida matinal, extraescolars de cosir, informàtica, escacs, dansa i dibuix. Col·laboradora important en tot el que es fa a l'escola, tant econòmicament com en el suport pedagògic.</p>
<p>Menjador escolar Consta de cuina, menjador i altres dependències. Alumnat que es queda a dinar: 180 Gestió: el propi centre</p>	<p>S'han canviat i comprat noves màquines (frigorífic, màquina de rentar, planxa...) Alumnes que dinen: 250 Gestió: un càtering</p>
<p>Llibres i material Els mestres demanaven un tant per llibres i material.</p>	<p>Es tendeix a socialitzar cada cop més els llibres i altre material</p>
<p>Personal no docent Hi havia 1 conserge, 3 persones de neteja i personal de cuina contractat per la Direcció del centre.</p>	<p>A l'escola hi ha 1 administrativa i 1 secretària de l'AMPA. L'escola segueix amb el mateix conserge des del 1981. Personal de neteja i personal de cuina.</p>
<p>La religió Tots els alumnes feien religió. La donava el rector del poble Mossèn Josep Quer i Mossèn Pou.</p>	<p>Assignatura optativa. Un 50% aproximadament de l'alumnat la tria.</p>
<p>Altres serveis Servei de transport escolar</p>	<p>Servei de transport escolar. Servei d'acollida de 12h a 13h (alumnes parvulari). Serveis Socials de l'Ajuntament. Servei de traductors i mediadors per a alumnes immigrants</p>
<p>Altres recursos humans Només els que podien cobrir l'APA</p>	<p>Tècnic en educació infantil. EAP. Vetlladores. Assessor LIC</p>

Els escolars apadrinen monuments

Sota el títol «Apadrinem un monument» hem desenvolupat al nostre municipi un projecte en què els nois i noies en edat escolar del municipi han tingut cura d'un monument o d'un element del patrimoni cultural o natural de la nostra població. El desenvolupament del treball s'ha dividit en diverses fases, que han servit per investigar, conèixer millor l'element i realitzar propostes de millora.

Els apadrinaments de monuments o d'elements del patrimoni històric i natural són iniciatives educatives bastant pioneres, que varen néixer a Itàlia els anys 90 i que s'han realitzat a les diferents escoles del municipi de Torroella de Montgrí i l'Estartit. Pensem que són una bona manera d'educar i sensibilitzar els més joves sobre la necessitat de preservar el patrimoni natural i cultural. Si des de l'edat escolar es va treballant en la línia de la sensibilització, pot ser més fàcil aconseguir un futur on ningú dubti de la necessitat de conservar el bé comú que hem heretat.

Volem recordar que el patrimoni ens pertany a tots. Per tant, intervenir directament en la seva millora és una tasca a realitzar pel conjunt de la societat, com ho han fet els nens i nenes del Portitxol, del Guillem i del Sant Gabriel. Coneguem, doncs, l'opinió dels alumnes i dels centres educatius:

Ceip Portitxol

Si busquem al diccionari el significat de padrí/padrina, hi trobem «el qui protegeix o ajuda algú o quelcom en les seves pretensions, propòsits...»; però a part del significat literal, hem de pensar com viuen i perceben els infants el fet de ser padrins d'un monument.

Aquest any es va decidir apadrinar l'espai de la platgeta, un espai molt estimat per la gent de l'Estartit. Des del primer moment l'alumnat tenia moltes ganes de conèixer l'espai. Ja hi havia estat moltes vegades, però aquesta era diferent; l'havien d'observar i, com a un fillol de qui t'has de responsabilitzar, cuidar i millorar. Amb espontaneïtat, sentit comú i sensibilitat envers el medi ambient, ràpidament se'ls acudeixen moltes maneres de fer de la platgeta un racó més agradable i cuidat. A través d'aquesta senzilla aproximació ja estàs propiciant que els infants coneguin el seu entorn i que s'estimin el seu poble.

La il·lusió d'apadrinar un monument no és efímera en el temps; ja fa anys que es porta a terme aquest projecte i fins al moment s'ha apadrinat la font de Sta Anna i la torre del Rellotge (la Perola).

Els alumnes d'altres anys recorden els monuments apadrinats, els canvis i les millores que conjuntament amb l'Ajuntament van aconseguir; es senten orgullosos i han ampliat el coneixement del patrimoni social i cultural de l'Estartit.

Ceip Sant Gabriel

Al llarg dels últims dos cursos, alguns alumnes del col·legi estem apadrinant el

monument de la torre de les Bruixes de Torroella de Montgrí. En aquest projecte volem cuidar i donar a conèixer la seva història.

Després d'estudiar el monument i veure què es pot millorar, estem contents de la nostra feina i decidits a continuar-la.

Ens agradaria que la gent del poble i els visitants de la vila ens ajudessin a dur a terme aquest projecte.

CEIP Guillem de Montgrí

Els nens i nenes de quart, el curs passat, vàrem apadrinar el Monument a la Sardana, de l'escultor torroellenc, Josep Mundet, un dels artistes més rellevants en l'art català del segle XX.

El monument es va construir per celebrar que Torroella fou nomenada Ciutat Pubilla de la Sardana.

Vàrem tenir diverses reunions amb els responsables del Museu de Can Quintana, hem parlat amb la vídua de l'escultor i, després de moltes observacions i reflexions, els alumnes de 4t hem fet les següents propostes per millorar la conservació del monument.

- Netejar tot el monument. El ciment es veu brut, l'alumini s'ha de netejar, hi ha enganxines...

- Arreglar la tanca: algú l'ha torçada.

- Seria millor canviar-la i posar-ne una de més bonica.

- Cal replantar la gespa i tenir-ne cura sempre.

- S'hi ha de posar una paperera nova i que faci joc amb el monument.

- Seria bonic posar-hi llums perquè així, al vespre, es veuria il·luminat.

- Ens agradaria que en alguns moments del dia o en dies especials sonés música de sardana a la plaça.

- Aniria bé que hi hagués un cartell dient que no s'hi pot fer pipi, no es pot trepitjar l'herba, ni fer-hi grafts...

Pot sobtar que s'utilitzi la paraula *monument* per definir allò que s'adopta. Quan sentim i utilitzem aquesta paraula ens imaginem un edifici monumental, robust, amb molts anys d'història i amb uns elements arquitectònics que el fan característic. Nosaltres pretenem donar a la paraula *monument* un sentit molt més ampli: cases, edificis de tot tipus, museus, palaus històrics, places, fonts, estàtues, jaciments arqueològics, espais d'interès històric i/o natural, edificis poc valorats... poden ser considerats com a monument.

El projecte ha tingut molt bona acollida per part dels alumnes i dels professors de les escoles del municipi.

▲
Apadrinament del Monument de la Sardana a càrrec dels alumnes del CEIP Guillem de Montgrí

Fotografia: Ajuntament

Posem en marxa un pioner sistema a tot l'Estat per reduir la incrustació de la calç a les canonades i instal·lacions particulars

L'Ajuntament ha posat en marxa un nou sistema que permet reduir la incrustació de la calç a les canonades i instal·lacions particulars mitjançant la utilització de CO₂. Aquesta és una tècnica que s'aplica en l'àmbit de la indústria, però que fins ara no s'havia utilitzat en la distribució d'aigua potable, de manera que som el primer municipi de l'Estat espanyol que la implementa.

De tots és sabut que l'aigua potable de consum domèstic que arriba a les nostres llars presenta una elevada concentració de calç. Això passa al nostre municipi i a d'altres de la rodalia, com a conseqüència de les característiques minerals de subsòl d'on es nodreixen els aqüífers d'abastament. Eliminar totalment la calç abans d'arribar a les llars és molt complicat. Requeriríem d'un sistema molt costós i altament contaminant, ja que el procés de descalcificació comporta la utilització de molta aigua i de sal, que posteriorment va a parar a la depuradora. D'altra banda, hem de recordar que no és dolent que l'aigua tingui una mica de calç.

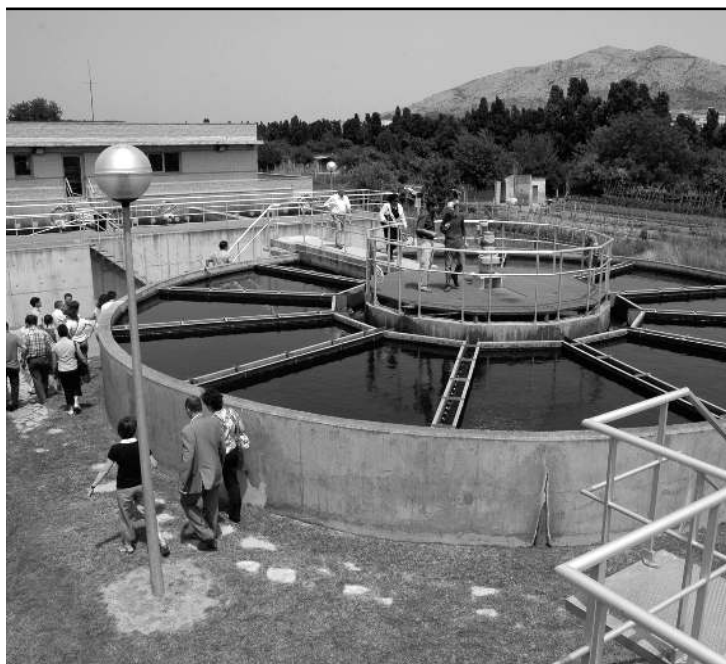
Malgrat tot, la presència d'aquest mineral a la nostra aigua comportava problemes a les canalitzacions de distribució i a l'interior de les cases, perquè s'incrustava als tubs i afectava

els electrodomèstics. El problema d'incrustació a les canonades es feia més evident a l'hivern, ja que durant aquest període disminueix notablement el consum del municipi, i, per tant, com que la velocitat de l'aigua a les canonades és baixa, s'afavoreix la precipitació de la calç. Per minimitzar aquestes molèsties, l'Ajuntament va demanar a Sorea, empresa adjudicatària del servei municipal d'abastament d'aigua potable, que adoptés alguna mesura. L'objectiu era reduir les avaries, millorar la qualitat del servei, minimitzar les molèsties a les instal·lacions particulars i incrementar l'estalvi d'aigua.

Finalment, a mitjan any 2006 es va posar en marxa un nou sistema que permet reduir la incrustació de la calç mitjançant la utilització de CO₂. Aquesta és una tècnica que es coneix i s'aplica en l'àmbit de la indústria, i

però que fins ara no s'havia utilitzat en la distribució d'aigua potable, de manera que som el primer municipi de l'Estat espanyol que la implementa.

La tècnica consisteix a introduir petites dosis de CO₂ a la sortida de l'aigua de la potabilitzadora, de manera que s'aconsegueix modificar el PH de l'aigua. Això permet que la calç passi de llarg i no s'adhereixi a les canonades, electrodomèstics o aixetes. La mesura està donant molt bons resultats, alguns dels quals ja són ben visibles a les llars del nostre municipi. Si us hi heu fixat, abans les sortides de les aixetes quedaven afectades per la calç, cosa que ens obligava a netejar-les periòdicament. Ara, això no passarà, si més no, d'una manera tan ràpida. A la llarga, doncs, l'estalvi en reparacions i consum d'aigua serà molt notable.

Dipòsit de CO₂ per al nou tractament contra la calç.

Fotografia:
Àrea de Comunicació de l'Ajuntament

Vistes generals de la potabilitzadora.

Fotografia:
Àrea de Comunicació de l'Ajuntament

Entra en servei la nova Biblioteca Municipal Pere Blasi

El mes d'abril van tenir lloc els actes d'inauguració de la nova Biblioteca Municipal de Torroella de Montgrí. Amb motiu d'aquesta efemèride, el dissabte 21 d'abril es va organitzar una diada festiva i de portes obertes, mentre que el divendres 27 d'abril es va celebrar la inauguració institucional, que va comptar amb la presència del conseller de Cultural, Joan Manuel Tresserras.

El conseller de Cultura, l'anterior alcalde Carles Negre, el responsable de Cultura de la Diputació Enric Vilert i el delegat del Govern Jordi Martinó descobrint la placa commemorativa.

tanca del jardí, de manera que des del carrer Porta Nova es veu com l'edificació que sempre ha existit. Des del pati, però, la façana es veu com una nova construcció oberta a la llum i amb vista al pati de les palmeres. La integració de l'edifici a l'entorn urbà era un dels criteris que es van seguir a l'hora de plantejar el projecte constructiu. Fins i tot, s'ha realitzat una obertura que dóna al carrer Porta Nova, on s'ha col·locat un finestral renaixentista.

Racó del còmic

Una de les singularitats de la nova biblioteca municipal de Torroella de Montgrí és que té un espai destinat monogràficament al còmic. Això ha estat possible gràcies a la col·laboració amb l'empresa multinacional Panini, que té la seu central de l'Estat espanyol a Torroella. En aquest espai trobarem tots els títols que distribueix aquesta important empresa, que té els drets dels còmics de la companyia nord-americana Marvel, editora, entre d'altres superherois, d'Spiderman, Los 4 Fantásticos, X-Men, Hulk....

Premi a l'estalvi energètic

D'altra banda, també cal remarcar que l'Ajuntament ha estat el primer ens públic de Catalunya que obté el prestigiós reconeixement Greenlight que atorga la Unió Europea (UE) per la posada en pràctica d'iniciatives destinades a l'estalvi energètic. El reconeixement s'ha aconseguit perquè a la biblioteca s'han instal·lat uns punts de llum que porten un sensor que regula la intensitat en funció de la il·luminació exterior. Es vol aprofitar al màxim la llum natural que entra pels grans finestrals. La iniciativa suposarà un estalvi del 62,4 % en el rebut de la llum.

La nova biblioteca porta el nom del mestre, geògraf i polític Pere Blasi, que va ser l'opció més votada en la consulta popular que va fer l'Ajuntament. Blasi (Puigcerdà 1885-Barcelona 1961) va ser una persona molt arrelada al municipi, on va exercir com a professor durant 23 anys. Va col·laborar amb les revistes *Emporion* i el *Llibre de la Festa Major*, i va contribuir a fundar l'Ateneu, des d'on va completar la seva tasca educadora. Com a mestre, Blasi va deixar una empremta profunda. El 1922 va rebre el premi de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana per un manual titulat *Geografia Elemental de Catalunya*, considerat modèlic en el seu temps. L'any 1932 va ser elegit diputat al Parlament de Catalunya per ERC. Acabada i perduda la guerra, va exiliar-se.

Equipament modern

El nou equipament s'ha convertit en

una de les biblioteques més modernes i innovadores que s'han fet darrerament a Catalunya. Està situada al costat del Museu de la Mediterrània de Can Quintana i els dos edificis es comuniquen per l'antic pati, que es convertirà en una magnífica plaça pública.

Té dues plantes de 500 metres quadrats cadascuna i l'accés principal està situat al carrer Porta Nova, tot i que també s'hi pot accedir pel pati. A la planta baixa, que està a peu pla del jardí, hi ha la zona d'acollida i promoció, un àmbit de foment i exposició, la zona de diaris i revistes, sector enfrontat a un gran finestral que dóna a la plaça Quintana i Combis i l'àrea infantil. Al nivell superior, hi ha el fons general i l'específic, de música i cinema.

El nou edifici es recolza en els murs existents de les antigues cavalleries de Can Quintana, com a prolongació de la

Imatges de la jornada de portes obertes.

Fotografies: Àrea de Comunicació de l'Ajuntament

La recollida orgànica, un gran gest pel medi ambient

L'Ajuntament va iniciar el mes de març la recollida d'orgànica domèstica. En aquests moments ja està totalment implantada al conjunt del municipi, tant als domicilis particulars com entre els grans productors, botigues, restaurants, càmpings, etc. Des de l'inici del nou servei ja s'han recuperat 18 tones de fracció orgànica que s'han convertit en compost, en un adob de gran qualitat per regenerar sòls pobres o degradats.

La implantació es va programar en tres fases: sector est, oest i nucli antic, i es va iniciar amb una important campanya de sensibilització per informar tota la població dels beneficis que aporta el reciclatge al medi ambient. Entre la població es van repartir gratuïtament 2.700 cubells destinats a la fracció orgànica. Aquesta campanya es va desenvolupar amb la col·laboració de l'entitat Gent del Ter.

La darrera fase de la implantació del nou servei municipal es va realitzar el 18 de juny amb la recollida porta a porta de la fracció orgànica als domicilis del centre de la vila de Torroella. El juliol, per altra banda, es va iniciar la recollida, també porta a porta, entre els grans productors, als quals s'han fet arribar cubells de gran capacitat: 120, 240 o 360 litres en funció de les seves necessitats.

Des de l'inici del nou servei ja s'han recuperat 18 tones de fracció orgànica que s'han convertit en compost, en un adob de gran qualitat per regenerar sòls pobres o degradats.

En cas que necessiteu més galledes per a casa o vulgueu cubells de més capacitat per baixar al carrer, podeu adreçar-vos a l'Ajuntament o a l'Àrea de Medi Ambient (tel. 972 75 25 33).

Aprofitem, a més, per animar-vos a fer la selecció, ja que és l'única manera de recollir quantitats importants de cada fracció i que sigui de prou qualitat per poder-la recuperar o reciclar. Entre tots podem ser un municipi capdavanter en aquest tipus de recollida.

Els beneficis per al medi natural

Amb la recollida de la fracció orgànica també volem evitar que aquestes restes es barregin amb el rebuig i es llancin a l'abocador de Solius. Es calcula que aproximadament el 40 % de les deixalles domèstiques són restes de matèria orgànica. La separació comportarà, doncs, un estalvi econòmic, ja que el cost d'abocament a Solius serà menor. D'altra banda, la matèria orgànica es convertirà en compost, un adob

totalment natural, molt beneficiós per a la jardineria i l'agricultura.

Millora constant de la recollida d'escombraries

Aquesta iniciativa representa un pas més en la millora de la gestió municipal de les deixalles. El 2005 l'Ajuntament va posar en marxa la recollida selectiva als mercats setmanals i a les platges de tot el municipi. Prèviament, entre el 2003 i 2004 s'havia engegat la recollida selectiva als esdeveniments i festes locals. El 2006 es va promoure la recollida als grans productors: càmpings, restaurants, etc, del vidre, el paper i cartró, i de la fracció orgànica. Entre els mesos d'abril i setembre de 2006 es van recollir 123.868,29 kg de fracció orgànica.

Imatges dels contenidors que s'han distribuït a totes les llars.

Fotografia:
Àrea de Comunicació de l'Ajuntament

L'Ajuntament promou un pla per eradicar les plantes invasores al Baix Ter

La proliferació d'espècies no autòctones ha esdevingut una problemàtica ambiental de primer ordre, especialment d'ençà que les activitats humanes han trencat les barreres naturals de dispersió que existien entre territoris. L'evolució dels mitjans de transport de persones i mercaderies, el comerç d'espècies animals i vegetals, l'ús ornamental d'espècies vegetals, entre d'altres pràctiques, estan afavorint l'entrada i expansió d'espècies que aprofiten els seus avantatges competitius, la manca de predadors o les condicions del nou medi per ocupar multitud d'espais naturals on arriben i desplaçar les espècies autòctones.

caràcter invasor, les quals es troben en expansió i causen la modificació dels hàbitats que estan ocupant i la substitució de la flora pròpia del territori.

Encara que algunes es poden trobar àmpliament distribuïdes al Baix Ter, les àrees on hi ha una afectació més greu són les zones humides i els ambients litorals: en primer lloc, perquè són ambients especialment sensibles a la penetració d'aquestes espècies a causa de les característiques dels hàbitats (molt oberts, humits, fèrtils, freqüentats per ocells i altres dispersadors...); en segon lloc, per la seva proximitat a grans assentaments de població, a zones enjardinades i espais d'alta freqüentació de persones i vehicles (urbanitzacions, càmpings); finalment, l'afectació hi és especialment greu per tractar-se d'espais amb valors naturals singulars, on l'afectació d'ambients i d'espècies comporta la pèrdua de biodiversitat i qualitat ecològica.

Els ambients litorals del nostre país són especialment sensibles a la invasió d'espècies vegetals per diversos motius:

- Presència d'ambients favorables (zones humides, fèrtils, obertes...).
- Clima suau afavorit per la proximitat del mar, amb radiació abundant, temperatures suaus i escasses gelades.
- Alt grau de perturbació antropogènica que manté ambients poc madurs (conreus, zones suburbanes, terres remogudes, xarxa viària, etc.).
- Alta ocupació i freqüentació de persones i vehicles.
- Forta extensió de zones enjardinades amb espècies al·lòctones.

Això comporta una elevada penetració del pol·len d'espècies vegetals no pròpies de la zona, que troben facilitats en la seva proliferació. Des del punt de vista ambiental, aquesta circumstància

s'ha de considerar greu quan aquestes espècies prenen un caràcter invasiu, és a dir, que no només són presents al territori, sinó que a més s'hi reproduïxen per elles mateixes i s'estenen de manera que n'alteren les condicions naturals i/o desplacen espècies o hàbitats autòctons.

Les plantes invasores del Baix Ter

Al Baix Ter, s'hi comptabilitzen una quarantena d'espècies introduïdes, a més d'un nombre indeterminat d'espècies cultivades que es troben més ocasionalment fora de conreu. Algunes espècies es van introduir dècades o segles enrere i ja formen part de la flora habitual del territori; altres són d'introducció més recent però apareixen molt puntualment sense una afectació clara als ecosistemes; finalment hi ha un grup d'espècies que mostren un clar

Pla d'actuació municipal

L'Ajuntament, conscient d'aquesta problemàtica, i aprofitant el desenvolupament del projecte LifeEmyster per recuperar zones humides del Baix Ter i reintroduir la tortuga mediterrània, va encarregar un estudi a la UdG per avaluar la incidència de les plantes invasores i planificar la seva retirada. L'estudi ja s'ha tancat i actualment hem entrat en la fase d'actuar sobre el terreny. A les zones que són de titularitat pública, ho farem directament, però hi ha un gran percentatge de territori que és

Herba de la Pampa,
popularment
coneguda com a
plomalls.

Fotografia:
Àrea de Comunicació
de l'Ajuntament

propietat privada, per la qual cosa hem sol·licitat per escrit la col·laboració dels seus propietaris. A tots ells se'ls informa del projecte i se'ls diu que la retirada d'aquestes plantes anirà a càrrec de l'Administració.

Les espècies invasores més esteses al Baix Ter:

Cortaderia selloana

(Herba de la Pampa, plomalls)

Cortaderia selloana és una gramínia originària de l'Àfrica del Sud que s'utilitza des de fa anys en jardineria. Les llavors de l'espècie (fins a un milió per planta) es dispersen amb el vent i s'instal·len amb facilitat en camps abandonats, vores de carreteres, aiguamolls i altres ambients alterats. Al Baix Ter aquesta espècie es distribueix àmpliament entorn de les zones urbanes i especialment al litoral.

L'observació de fotografies aèries de diferents anys permet veure la forta expansió (en nombre d'individus i en espais ocupats) de l'espècie. Es constata com l'ocupació se sol iniciar en ambients alterats (terres remogudes, camps abandonats, vorals de carretera), però en una segona fase s'estén cap als ambients naturals com ara maresmes i zones humides. Un exemple d'aquest procés s'ha pogut estudiar a la riba dreta de la gola del Ter.

Carpobrotus edulis

(Bàlsam, unglà de gat)

Planta crassa reptant originària de l'Àfrica del Sud que s'empra com a planta ornamental en jardineria per les seves flors vistoses i l'alta capacitat entapissant. Es multiplica sobretot de forma vegetativa a partir de fragments que tenen una elevada capacitat d'arrelament, especialment als sorral i penya-segats del litoral. Un cop instal·lada, s'estén horitzontalment entapissant completament el sòl. Al Baix Ter aquesta espècie està àmpliament

distribuida per tota la línia de costa, atesa la seva resistència a la deshidratació i l'absència de glaçades que la perjudiquin en aquesta localització.

L'expansió de *Carpobrotus* dins del cordó dunar de la platja de Pals és molt important, on aquesta planta recobreix importants extensions de sorres, tot eliminant la vegetació autòctona per ocupació directa de l'espai.

Lonicera japonica

(Lligabosc japonès)

Liana d'origen asiàtic que s'utilitza en jardineria per al recobriment de tanques i parets i com a planta enfiladissa en general. S'estén a través de la dispersió dels seus fruits (ocells, petits mamífers) i per multiplicació vegetativa dins d'una gran varietat d'ambients, especialment després de perturbacions que impliquin l'alteració vertical de l'hàbitat. S'estableix formant masses de molt alt recobriment que malmeten les plantes llenyoses sobre les quals s'enfilen i que impedeixen el

desenvolupament de la flora autòctona per eliminació de l'espai i extinció de la llum per sota seu. Al Baix Ter se'n localitzen diversos nuclis propers a les zones urbanitzades i en alguns casos ocupa espais naturals, especialment zones humides i boscos de ribera.

Un cas contrastable es dona al Cul de les Senyores on, després de les obres d'urbanització, van quedar espais alterats que van ser ràpidament colonitzats per aquesta espècie. La planta s'hi estén ara, penetrant al bosc de ribera i substituint la flora pròpia.

Bàlsam, unglà de gat

Fotografia:
Àrea de Comunicació
de l'Ajuntament

Lligabosc japonès

Fotografia:
Àrea de Comunicació
de l'Ajuntament

La temporada turística arrenca amb importants millores en el servei de platges

L'Ajuntament continua desplegant el Pla de millora del servei municipal de platges, amb l'objectiu de dotar-les dels estàndards de qualitat més elevats i situar-les al més alt nivell d'excel·lència turística. Aquest treball s'ha vist recompensat per segon any consecutiu amb la Bandera Blava i amb una valoració cada vegada més positiva per part dels usuaris.

Hisssada de la Bandera Blava.

Equip portàtil de reanimació

A la platja Gran de l'Estartit oneja novament la Bandera Blava, un guardó i un sistema de certificació de la qualitat ambiental, creat i gestionat per la Fundació per a l'Educació Mediambiental (FEE) des de 1985, que reconeix la qualitat de les platges en l'àmbit de la Unió Europea (UE). L'acte institucional d'hisssada de la bandera es va fer el 9 de juliol amb la participació de tot l'equip humà i tècnic del Servei Municipal de Platges. Poder disposar d'aquest distintiu és molt important per al nostre municipi i per al conjunt de la nostra oferta turística.

Equip de reanimació

Entre les novetats del servei de vigilància de platges, que gestiona l'empresa Rescatadores, cal destacar la incorporació, aquesta temporada, d'un equip portàtil de reanimació que permet

actuar *in situ* en casos d'aturada cardiorespiratòria. El desfibrilador pot resultar fonamental per salvar vides, segons el responsable de l'empresa, perquè els socorristes poden intervenir abans que arribi l'ambulància. Representa una novetat en el salvament de platges a tot l'Estat. D'altra banda, el servei s'ha reforçat amb una embarcació de salvament marítim, que permet incrementar la capacitat de resposta dels vigilants per mar.

Mini Beach Club

D'altra banda, cal destacar que el passat 22 de març el Departament d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat va notificar la conformitat per adherir el nostre municipi a la marca «Destinació de Turisme Familiar». Per això, resulta imprescindible donar un servei de b

guarderia a la platja, ja que es tracta d'un requisit d'obligat compliment per tal d'obtenir la distinció. Amb aquesta intenció el 9 de juliol va entrar en servei el Mini Beach Club que pretén entretenir els més menuts. Es tracta d'un espai d'esbarjo i entreteniment per a nens i nenes de 4 a 10 anys, que també inclou activitats relacionades amb l'educació de la seguretat i el salvament, supervisat per monitors especialitzats.

L'horari de funcionament és de 10.30 h a 13.30 h i de 15.00 h a 18.00 h. El preu per a cadascun del períodes d'obertura del recinte és de 2 euros (és gratuït per a aquells establiments que estiguin adherits al projecte de Destinació de Turisme Familiar i els nens que estiguin allotjats als establiments turístics de l'Estació Nàutica de l'Estartit - Illes Medes).

Imatges del nou servei de guarderia infantil a la platja

Fotografies: Àrea de Comunicació de l'Ajuntament

L'Ajuntament extrema les mesures per prevenir incendis forestals al massís del Montgrí

El nostre Ajuntament ha creat franges de protecció de baixa càrrega de combustible als tres camins que creuen longitudinalment el Montgrí: la pista transversal, el camí Vell del mas Sec i el camí del Palau, per minimitzar els riscos d'incendi i millorar les possibilitats d'actuació en cas de sinistre. D'altra banda, aquest estiu torna a funcionar la Brigada de Vigilància contractada per l'Ajuntament i finançada per la Diputació de Girona, que complementa les tasques que fan els Agents Rurals i Bombers.

Les franges de protecció permeten sectorialitzar la muntanya amb l'objectiu de garantir la mobilitat dels cossos d'extinció i assegurant-ne la capacitat de treball. D'aquesta manera, els bombers guanyen en rapidesa per accedir al medi i poden actuar amb les màximes garanties de seguretat.

Aquesta actuació s'afegeix a la creació de camps de conreu i pastura a diferents punts que, a banda de contribuir a la regeneració de la fauna tradicional del massís, poden actuar de tallafocs naturals. Aquests camps es van anar creant en el marc del projecte de recuperació del massís després del gran incendi que es va produir el setembre de 2004 i que va cremar 700 ha. L'objectiu del pla era el de reconduir la situació actual, on els boscos de pi i de garriga hi tenen un paper predominant, per estructurar un espai natural en el qual es combinin també zones de pastura i camps de conreu, per fer-lo més fàcilment gestionable.

Equip de vigilància contra els incendis

Pel que fa al dispositiu humà i tècnic previst per a aquesta temporada, la Diputació de Girona ha tornat a finançar, per segon any, la contractació de 3 guardes que, en parelles, patrollen la muntanya tots els dies dels del 15 de juny fins al 15 de setembre (període d'alt risc d'incendi), de les 11 h a les 19 h.

L'equip també fa tasques d'informació al visitant, localització d'abocaments, etc. Els vigilants van rebre formació (teòrica i pràctica) de funcionament del kit d'aigua, coneixement del territori, situació administrativa del massís i planificació que el regeix.

Els vigilants circulen amb el vehicle 4x4 de l'ADF Montgrí, que va equipat amb una motobomba i un dipòsit d'aigua de 500 litres, suficients per intervenir a l'inici d'un incendi. A més disposen d'equips de ràdio, mànegues, llances, batefocs, aixades, etc.

Part de la vigilància es fa rodada (circulant pels camins principals, secundaris i terciaris) i des dels punts elevats de la muntanya al puig Torró (visió de muntanya gran) i al Roc Ferran (visió del Massís i de la Duna) que permeten una bona visibilitat de diferents àrees. En elles s'han col·locat unes estructures que permeten protegir-se a l'ombra i permetre una major concentració en la feina.

Restriccions d'accés

D'altra banda, l'Ajuntament va prohibir el 24 de juliol l'accés amb vehicles motoritzats al massís mentre les condicions meteorològiques no fossin més favorables i, per tant, no es redueixi l'elevat risc d'incendis. Aquesta mesura dona continuïtat al tancament dictat per la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments el diumenge 22 quan aquest i d'altres espais naturals van entrar en fase d'alerta d'acord amb les mesures establertes en el Pla especial d'emergències per a incendis forestals a Catalunya (Infocat).

Franges de protecció a la pista transversal del Montgrí.

Fotografia:
Àrea de Comunicació de l'Ajuntament

Els agents de la Brigada de Vigilància fent tasques d'informació.

Fotografia:
Àrea de Comunicació de l'Ajuntament

Escriuen els grups municipals

UPM

Cent dies de nou govern

Fa ben poc que el nou govern municipal ha complert els 100 primers dies de mandat, un període de temps suficient per poder copsar el nou rumb i tarannà que volem donar al nostre Ajuntament. Aquests primers dies han servit a la formació d'UPM per analitzar la situació real del consistori i començar a definir les prioritats per desplegar els principals eixos del nostre programa i els acords formalitzats arran del pacte de govern subscrit amb ERC.

El balanç que fem d'aquest període inicial és positiu i encoratjador. Hem pogut definir un cartipàs ampli i ben estructurat, que s'adaptarà a les necessitats reals de la nostra institució i donarà una eficient resposta a les exigències cada cop més grans d'una administració local amb vocació de millora constant. Tot plegat ho volem fer amb la màxima proximitat a tota la població perquè entenem que aquesta és la única via possible per copsar la realitat d'un municipi que volem convertir en un referent de qualitat en la prestació de serveis. Els reptes que tenim al davant són molts i de diversa tipologia: creació del Parc Natural Medes-Montgrí-aiguamolls del Baix Ter; desmuntatge del passeig de la Pletera per recuperar la zona d'aiguamolls, pavelló firal polivalent, piscina municipal, tanatori, consolidació de la zona del Molinet a l'Estartit, arranament de carrers tant a l'Estartit com a Torroella, remodelació dels passejos de Mont-gó i l'Estartit, només per citar alguns exemples.

L'esperit de l'acord de govern amb ERC i de la nova etapa que hem iniciat a Torroella i l'Estartit el va deixar ben clar el nostre cap de llista, Joan Margall, el dia de la seva investidura com a alcalde: «Volem deixar clar que no és un pacte contra ningú, sinó a favor d'un municipi diferent, per conformar un equip de govern més arrapat a la terra i a la seva gent i que miri cap a l'esquerra. És un acord que té com objectius compartits la transparència i l'eficàcia en la gestió municipal, la cohesió social i territorial, el creixement i progrés necessaris sota els principis d'equitat i sostenibilitat, i la participació ciutadana. Aquest acord neix en base a un programa conjunt i estable, fruit de la participació de moltes persones, entitats, associacions i col·lectius, que garanteix l'estabilitat i l'energia que es mereix el nostre Ajuntament i municipi. És un pacte subscrit des de la serietat del treball i la mútua confiança de les dues formacions polítiques. Aquesta confiança exigeix una gestió transparent i respecte a les regles exigibles d'un equip que actua conjuntament al servei d'objectius compartits.»

En aquestes paraules resideix el full de ruta que ens ha de permetre afrontar amb garanties d'èxit els propers quatre anys de mandat. Els resultats d'aquesta nova etapa es podran anar copsant a mesura que avanci la legislatura. El nostre programa és ambiciós, però també realista. No prometem res que no puguem complir, ni generarem falses expectatives. Som un partit amb experiència de govern i aportarem aquest bagatge a fer de Torroella i l'Estartit un municipi cada cop millor.

ERC

Nou govern, ambició renovada

El passat 15 de juny de 2007 els grups municipals d'UPM i ERC vam signar el Pacte per la governabilitat 2007-2011 que donava pas a la formació d'un govern de coalició de progrés al nostre Ajuntament. Aquest acord va ser el resultat d'un llarg procés de negociació, durant el qual la nostra agrupació local va realitzar fins a tres assemblees de militants per valorar les diferents opcions. Finalment, com ja es va argumentar i explicar en el seu moment, l'opció escollida, en aplicació d'allò que considerem més ajustat als nostres principis i al bé comú del municipi, va ser descartar el pacte amb CiU i optar per un pacte d'esquerres que permeti un nou impuls a la política local.

El procés no va ser senzill i totes les possibilitats es van valorar adequadament, sense que hi hagués cap acord fet per endavant, com va assegurar el cap de CiU. Aquest aclariment és important per evitar que es pugui confondre l'electorat interessadament. Durant tota la negociació, la nostra actitud va ser sincera amb les dues formacions i en cap cas vam afrontar el procés com una estratègia per veure qui ens oferia més coses. La nostra responsabilitat era molt gran i, en conseqüència, vam valorar les dues opcions de manera molt detinguda. Finalment, la majoria de la militància va optar pel pacte d'esquerres.

Érem conscients que la nostra decisió seria aplaudida per uns i qüestionada per d'altres, però havíem de prendre una opció i ho vam fer de manera conseqüent. Des d'un primer moment vam tenir clar que el nostre lloc era al govern. Som i hem estat sempre un partit amb vocació de governar i treballar pel municipi i per la construcció del nostre país. Ara, quan ja portem pràcticament 5 mesos des que vam accedir al govern municipal, en fem un balanç més que positiu. Les primeres setmanes van servir per valorar en profunditat la situació de l'Ajuntament i elaborar un cartipàs el més ajustat possible per tirar endavant els projectes i donar resposta a les necessitats de la població. Fet això, ja ens trobem en ple rodatge d'una etapa que ha de servir per posar els fonaments d'una nova manera de fer, més propera al ciutadà i a les necessitats reals de Torroella i l'Estartit.

Aquests mesos han estat molt intensos i hem pogut constatar que tenim unes possibilitats enormes de convertir Torroella i l'Estartit en un municipi punter en qualitat de vida i prestació de serveis. D'altra banda, l'acció de govern també ha estat molt remarcable i la feina de planificació s'ha combinat amb un intens treball del dia a dia.

Tornar a governar el municipi des de l'esquerra amb projectes que vagin més enllà d'accions puntuals i que enllacin amb el nostre projecte de país ha de constituir la base per treballar des d'aquí per una República Catalana rica i plena, socialment avançada i nacionalment lliure.

Hi ha, doncs, molta feina a fer i tenim l'estímul que tot és possible encara.

CIU

El respecte a les persones, per damunt de tot

Hem notat, arran del canvi de govern, un clima de tensió en la gent de Torroella i l'Estartit que no ens agrada. De ben segur que el pacte polític no ha deixat indiferent a ningú. Hi ha gent que no l'entén, hi ha gent que se sent decebuda i n'hi ha d'altres que n'estan contents. Això entra dintre de la lògica de la política, sigui autonòmica, general o local.

La gent té un sentiment o un altre depenent de si governen els que creu que són més propers a la seva ideologia, manera de fer o grup de persones més afí. Sigles com CiU, PSC-UPM, ERC o LEI agrupen veïns i veïnes a qui interessa saber què passa a Torroella i l'Estartit i poder opinar-hi. Fins aquí tot correcte. Seria un bon signe de salut democràtica que encara hi hagués més gent que s'interessés pels assumptes del poble. El que no considerem tan normal és que la diferència de sigles porti com a conseqüència un clima d'enemistat, distanciament i, finalment, manca de respecte entre les persones que formen part d'aquests diferents grups.

Aquest clima existent també té unes causes que l'han provocat, però que no entrarem a analitzar amb detall. Sí podem dir, però, que hi ha hagut persones que han utilitzat les sigles, no només per diferenciar els projectes polítics, sinó per separar o dividir les persones. Per dividir-les entre dretes i esquerres, entre bons i dolents. N'hi ha també que han anat més enllà dels raonaments polítics per atacar directament les persones o a les famílies d'aquestes. Creiem que aquesta és una concepció errònia de la política.

Valorem positivament l'agudesia dialèctica del cap de llista de LEI, Eduard Vila, en el debat entre els candidats. Quan li varen preguntar quina afiliació política tenia el LEI, va dir que el LEI no és ni de dretes, ni d'esquerres, ni del centre, ni de dalt ni de baix.

I és que, als municipis és certa aquella dita que les persones són el més important. Si ens fixem bé en els programes electorals de les diferents opcions, veurem que les diferències són mínimes. Aquestes poden ser més rellevants quan entrem a parlar de com s'apliquen els punts dels programes, les prioritats o l'estil de fer-ho.

I això en gran part depèn de les persones i de la seva actitud. Volem demanar respecte per a tothom. Tothom ha d'exposar lliurement les seves idees, però també ho ha de fer respectant les dels altres. La manera de fer oposició de CiU ja la coneixeu. Serem rigorosos i contundents quan calgui, però lleials sempre al nostre poble i respectuosos amb els partits i les persones que actualment formen el govern.

Entenem que determinades actituds cap a gent de CiU produïdes des de la nit electoral fins a la data d'avui puguin generar mal clima, però siguin del partit que siguin, aquests són quatre eixelebrats que tampoc representen l'àmplia majoria d'aquests partits. Per tant, encara que nosaltres o el nostre grup no rebí aquest mateix respecte, encara que la mateixa figura de l'alcalde quan nosaltres governàvem no va ser respectada en moltes ocasions, nosaltres hem de continuar demostrant que hi ha una altra manera de fer les coses, amb humilitat, capacitat de treball, esforç i, sobretot, respectant a tothom.

Només així aconseguirem que d'aquí a quatre anys hi hagi més veïns i veïnes que creguin altre cop en la política en majúscules i vagin a votar.

L'EI

Nova etapa

Els resultats obtinguts pel LEI en les darreres eleccions municipals van confirmar l'ampli suport popular que mantenim, com a força majoritària, a l'àmbit electoral de l'Estartit. La vigència de l'esperit fundacional de la nostra formació, doncs, és ben evident malgrat el pas del temps i la superació de la nostra aspiració inicial d'aconseguir la segregació. Aquest va ser el nostre horitzó en el moment de constituir-nos com a agrupació d'electors, però un cop barrada aquesta possibilitat, la nostra opció ha anat avançant per constituir-nos en una plataforma cívica, social, i també política, per garantir el benestar del conjunt de veïns i veïnes de l'Estartit. Això, sense oblidar, ni molt menys, el conjunt que representa el municipi. Moltes vegades s'ha volgut limitar la missió del LEI al fet d'anar en contra dels interessos de Torroella. Aquesta no ha estat la nostra intenció i el temps ens ha donat la raó, si tenim en compte el nostre grau de compromís en la governabilitat de l'Ajuntament.

Els darrers quatre anys hem estat a l'equip de govern i hem donat exemples de la nostra implicació amb el conjunt del municipi. Hem treballat amb visió de conjunt, aconseguint fer realitat projectes que milloren la qualitat de vida tant de Torroella com de l'Estartit. Tot plegat, sense renunciar a les legítimes aspiracions de millorar la gestió d'allò que ens és més proper als veïns i veïnes del nostre poble, per augmentar l'eficiència dels serveis i la prioritització de les actuacions a realitzar. Per això, un dels reptes col·lectius que tenim per aquest mandat és la creació de l'entitat municipal descentralitzada (EMD), un compromís que tots les forces polítiques municipals portàvem als nostres programes i que hem consensuat tirar endavant.

Aquest mandat, malgrat que els vots dels nostres dos regidors no eren necessaris, les dues forces que van tancar el pacte de govern van considerar oportú que la nostra formació s'hi incorporés. UPM, ERC i LEI vam coincidir que cal iniciar una nova etapa que superi les confrontacions històriques que han protagonitzat les relacions entre determinats sectors dels dos nuclis de població. En aquest sentit, ens hem volgut comprometre a fer de la complicitat i voluntat de col·laboració el mecanisme de relació principal que articuli les relacions institucionals i garanteixi l'estabilitat i el consens necessari per afrontar els importants reptes de futur del conjunt del municipi.

Després de sotmetre la proposta a la consideració dels nostres simpatitzants, vam acordar acceptar l'ofertament i subscriure l'acord de mandat amb UPM i ERC. Pot sorprendre que ho haguem fet després de quatre anys de govern amb CiU, però com sempre hem dit, al marge de les sigles, tenim uns objectius concrets i pensem que la nostra presència al govern municipal serà profitosa per al conjunt del municipi. Hem d'entendre, doncs, aquest acord com l'inici d'una nova etapa, que nosaltres iniciem amb un esperit de màxima col·laboració i complicitat.

El 27è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

Actualitat

27è festival de músiques de Torroella de Montgrí

El Festival de Músiques de Torroella de Montgrí ha arribat aquest estiu a la seva 27a edició amb una programació de 14 concerts, als quals s'han de sumar els 12 de l'Offestival. Quatre produccions pròpies, dues estrenes mundials i el pianista Piotr Anderszewski han estat els plats forts d'aquest any.

Escriu

Redacció d'El Montgrí

El passat 13 de juliol es va donar el tret de sortida a la 27a edició del Festival de Músiques de Torroella, que enguany ha tingut un pressupost d'1.250.000 euros. El Festival ha inclòs aquest any quatre produccions pròpies: la primera, l'oratori de Vivaldi *Juditha Triumphans*, que en la inauguració del Festival va ser dirigida pel prestigiós especialista **Ottavio Dantone** i que va comptar amb la mezzosoprano **Gemma**

Coma-Alabert en el paper de Juditha. La segona producció pròpia va ser el concert *Músiques portuàries del Mediterrani*, que van oferir **Eduard Iniesta** i l'**Orquestra Àrab de Barcelona**. També ha estat iniciativa del Festival *La festa de l'arxiduc* en homenatge a Ernest Lluch, que commemora el tercer centenari de la batalla d'Almansa. El capítol de produccions pròpies es tanca amb la projecció a la plaça de la Vila de la pel·lícula *Temps moderns* de Charles Chaplin, amb una nova versió orquestral de la banda sonora.

Pel que fa a les dues estrenes mundials que el Festival ha presentat, es tracta de *Fantasia* de **Jesús Rodríguez Picó** sobre l'obra *El viatge de Marlow*, i *Engine* d'**Agustí Charles**, que **Percussions de Barcelona** ha estrenat en el cicle dedicat a Charles Chaplin.

Joaquín Achúcarro, **María Bayo** i **Piotr Anderszewski** són les tres figures més importants que aquest estiu han portat el seu art al Festival, que també ha inaugurat una nova pantalla acústica a l'església.

01. Chota Divana (Índia)

02. Piotr Anderszewski

03. Orquestra Barroca del Festival - La Princesa Filósofa

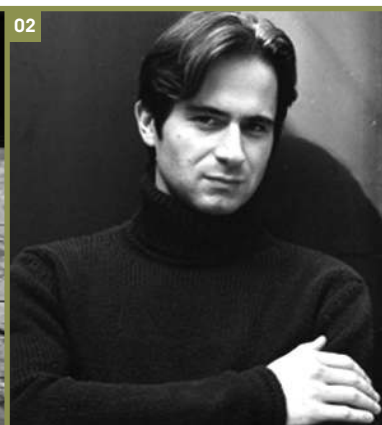
04. Vespres d'Arnadí (La Festa de l'Arxiduc)

05. Ottavio Dantone

06. Eduard Iniesta

07. Gintaras Rinkevicius

Fotografies cedides per Joventuts Musicals de Torroella de Montgrí

La Capella de Sant Antoni acollirà del 15 d'octubre al 5 de novembre una exposició de fotografies de grups escolars del nostre municipi. En aquesta plana us mostrem algunes de les imatges que s'exposaran. Totes elles han estat recopilades per la torroellenca Margarita Basso, que ha fet un gran treball de recerca i documentació.

L'àlbum

31

elMontgrí

REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA

Edita:

Ajuntament de
Torroella de Montgrí

Col·labora:

Diputació de Girona